

ספר

זוהר חב"ד

בו יבוא לקוט נפלא ונורא מפל
ספרי אדמורי חב"ד זי"ע,
ונוסף עליו תשובות מרבני חב"ד
בגודל חיוב לימוד הזוהר הקדוש תמידים
בסדרן לכל איש ישראל

חודש סיון תשע"ב לפ"ק
יצא לאור על ידי מפעל הזוהר העולמי
בית שמש תובב"א

הוצאת:

**שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"
מפעל עולמי להצלת הדת**

**מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א**

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לביש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

תֵּכֵן הָעֲנִינִים

- א. הקדמה לספר זוהר חב"ד.....
- ה. זוהר חב"ד.....
- ה. האדמור הזקן זכותו יגן עלינו אמן פוסק: בעל עסק גדול, יהיה רב למודו בזהר.....
- ה. קריאת דברי הזהר הקדוש מועיל - אף דלא ידע מאי קאמר.....
- ה. כל נפש צריכה לתקונה לעסק בפרדס כפי מה שהיא יכולה להשיג ולידע - וכל מי שיכול להשיג ולידע הרבה ונתעצל ולא השיג וידע אלא מעט, צריך לבוא בגלגול עד שישגי וידע כל מה שאפשר לנשמתו להשיג.....
- ז. מי שהוא בעל עסק גדול יהיה רב למודו בזהר הקדוש אף שאינו מבין.....
- ח. למוד ספר הזהר כשאינו מבין מאי קאמר.....
- יא. בדבקות נפש האדם בצרופי אותיות אף שאינו יודע ומבין הענין בעין השכל רק שהוזהר ומדבר בהם, הרי הם מעלים את הנפש.....
- יב. את הנפש.....

למוד בְּחִינַת פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה מְקַשֵּׁר בְּחִינַת פְּנִימִיּוֹת הַנְּשֻׁמָּה
 לְבְּחִינַת פְּנִימִיּוֹת אֱלוֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ. . . . . יג

יְדִיעַת מְצִיאוֹת הַהִשְׁתַּלְּשׁוֹת הִיא מְצֹנָה רַמָּה וְנִשְׁאַהּ וּמְקִיִּים עַל
 יְדֵי זֶה מְצוֹת וְיִדְעֶת הַיּוֹם גּו' . . . . . יח

לְמוֹד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה הוּא בְּכֻלּוֹ "שְׁלִישׁ בְּמִקְרָא" . . . . . יט

הֵנָּה לְמוֹד הַזֶּהר וְכַתְּבֵי הָאֵר"י זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה הוּא בְּכֻלּוֹ שְׁלִישׁ
 בְּמִקְרָא . . . . . כג

כְּמוֹ שֶׁהַמֶּלַח נוֹתֵן טַעַם בַּבֶּשֶׂר כֵּן לְמוֹד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה נוֹתֵן
 טַעַם בְּנִגְלָה דְתּוֹרָה . . . . . כד

מִי שֵׁישׁ בְּיָדוֹ הֶלְכוֹת וְאֵין בְּיָדוֹ מִדְרָשׁ [סוּדוֹת הַתּוֹרָה], לֹא
 טַעַם טַעַם שֶׁל יִרְאת חֲטָא . . . . . כו

עַל יְדֵי שִׁירְאת הַשֵּׁם הִיא אוֹצְרוֹ, עַל יְדֵי זֶה הַתּוֹרָה נִקְרָא תּוֹרַת
 הַשֵּׁם . . . . . כז

מַעֲלַת עֲנִין "לְרִיחַ שְׁמֹנֶיךָ" [לְמוֹד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה] עַל "שְׁמֹן
 תּוֹרֶק" [לְמוֹד נִגְלָה דְתּוֹרָה] . . . . . כח

הַזֶּהר סֶגְלָה אֶף שְׁאִינוֹ מִבֵּין . . . . . לא

בְּשִׁבְתָּ יִלְמַד כָּל הַיּוֹם זֶהר . . . . . לא

עַל יְדֵי טְעִימַת יֵינָה שֶׁל תּוֹרָה, פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה, מִתְעוֹרֵר הָאָדָם
 בְּאַהֲבָה נִפְלְאָה שְׁלֹמְעֵלָה מִן הַדְּעוּת וְהַשְּׁגָה . . . . . לב

- להנצל ממוחשבות זרות בעת התפלה..... **לג**
- סגלה לבעל עסק שיהיה רב למודו בזהר הקדוש..... **לד**
- לקט משיחות הרבי מליובאוויטש זצ"ל..... **לה**
- למוד הזהר מרומם את הנפש - למוד המדרש מעורר את הלב
- ואמירת תהלים בבכי ודמעות "שוטפת את הכלי"..... **לה**
- בקשר לכנוסי הילדים, למוד הזהר..... **לו**
- הגאון רבי מנחם זעמבא זכר צדיק לברכה: גם בלי הבנה מקים
- מצות למוד..... **לז**
- מרנא ורננא הוד כ"ק אדמו"ר הזקן הרב בעל
- התניא..... **לח**
- עקר הדבר הם תורה ומעשים טובים..... **לח**
- יתעורר בלב תשוקה ולא יפרד כלל..... **לט**
- בעסקו בתורה נעשה יחוד אמתית עם התורה ואורייתא וקודשא
- בריך הוא כלא חד מממש..... **מ**
- ישיב אל לבו שהשם הוא המוציא אותו מארץ מצרים.. **מא**
- מרנא ורננא הוד כ"ק אדמו"ר האמצעי נ"ע
- מליובאוויטש..... **מב**
- נודע לכל באי שערי אור תורת אמת..... **מב**
- כללא דכל אורייתא שבכתב ושבפעל פה יסוד כל המצוות.. **מג**

- לְדַרְשׁ הַשֵּׁם בְּאֵמֶת וּבְתַמִּים..... **מד**
- הֶעֱקַר וְיִסּוּד כֹּל הַתּוֹרָה וּמִצְוֹת..... **מד**
- מִי שֶׁלֹּא לומד לְדַעַת אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, דִּהְיֵנוּ בְּלִמּוּד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה, יוֹתֵר טוֹב לוֹ שֶׁלֹּא נִבְרָא..... **מה**
- עֵקֶר הַמִּצְוָה דְקָרִיאַת שְׁמַע הוּא שְׂיָבוֹא כַח הָאֱמוּנָה..... **מז**
- שֶׁהִיא מִצְוָה הָרֵאשׁוֹנָה הַכוֹלֶלֶת כֹּל הַמִּצְוֹת..... **מח**
- יָדַע נְאֻמָּנָה שְׁמַתְחִיב בְּנַפְשׁוֹ מִמֶּשׁ..... **נ**
- אִין זֶה רַק עֲצַת הַיֵּצֵר לְהַדְיָחוֹ וּלְהַרְחִיקוֹ מֵאוֹר פְּנֵי אֱלֹקִים..... **נא**
- זֶהוּ גִדְל עֵצִם הַלַּחֲץ וְהַדְּחַק שֶׁל הַפְּרִנְסָה..... **נב**
- יִשְׁמַע חֶכֶם וְיוֹסִיף דַּעַת וּתְבוּנָה לְמִצְא בִּיגִיעָתוֹ בְּזֹהַר..... **נג**
- כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ בְּקִרְבַּת אֱלֹקִים..... **נה**
- וְיִהְיֶה בְּכֹל לִבָּם בְּעֵינֵי טוֹב..... **נז**
- גַּם כִּי סְתוּמִים וְחִתוּמִים הַדְּבָרִים, אֵל נָא תִמְנַע מִקְרִיאָתָם..... **נח**
- לְמוּד תְּהִלִּים זוֹהַר הַקְּדוּשׁ אֶפְלוּ בְּאִין מִבֵּין כָּלֵל, חָשׁוּב וּמְקַבֵּל וּמְרַצָּה לְפָנֵי הַשֵּׁם..... **נט**
- אִף אִם אֵינוֹ מִבֵּין בָּהֶם יֹאמֵר דְּבָרֵי הַזֵּהָר וְתִקְוִינִים..... **נט**
- לְשׁוֹן שֶׁל הַזֵּהָר מְזַכֵּךְ הַנְּשָׂמָה..... **ס**

- למוד ספר הזהר מרומם על כל למוד, בשגם לא ידע מאי קאמר
ס ואף שיטעה בקריאתו, והוא תקון גדול לנשמה.....
 למוד הזהר הקדוש נורא ונשגב מאד הגם דלא ידע מאי
סא קאמר.....
 האיך לא יתלהב לב האדם לקבע שעור קבוע בכל יום בזהר
 הקדוש.....
סב לשון הזהר הקדוש הוא מסגל לנשמה, אף שאינו מבין כלל מה
 שאמר.....
סב בשם אדמור הזקן [בעל התניא] נשמתו בגנזי מרומים: ספר
 הזהר הלשון מסגל לנשמה אף על פי דלא ידע מאי
 קאמר.....
סג אמר הבעל שם טוב זכרונו לברכה: אמירת הזהר מסגל
 לנשמה.....
סד בזכות למוד ספר הזהר יצאו מן הגלות ברחמים.....
סו מה שגורמים אלו שלא רוצים לעסק בהכמת הקבלה.....
 אפלו מאמר אחד יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת - ומבטח
 שהוא בן עולם הבא.....
סז קרוב לימות המשיח אפלו נערים ידעו נסתרות.....
סח קימו וקבלו היהודים קהל עדת ישראל להחזיק בלמוד הקדוש
 של התקונים וזהר יחיד ורבים מנער ועד זקן.....
ע

עא ..... נְעָרִים קֹטְנִים יִלְמְדוּ מִסוּד הַשֵּׁם

כָּל אַחֲנֵינוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל יִקְבְּעוּ לְמוֹד בְּסֵפֶר הַזֶּהר הַקְדוּשׁ יַחַד

עא ..... עֲשִׂיר וְאַבְיּוֹן קֶטֶן וְגָדוֹל שָׁם הוּא

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים אִם יִשְׁתַּדְּלוּ לְקַבֵּעַ חֲבוּרוֹת לְלִמּוּד הַזֶּהר

בְּפֶרֶט לַעַת כְּזֹאת אֲשֶׁר נִיצוּצֵי הַגְּאֻלָּה הַחֲלוּ לְפָרַח עֲלֵינוּ

לְהִשְׁתַּדֵּל בְּלִמּוּד הַקְדוּשׁ הַזֶּה הַמְסַגֵּל לְבִיאַת מְשִׁיחַ

עב ..... צְדָקְנוּ

כָּל יִשְׂרָאֵל מְחֻיָּבִים לְלַמֵּד בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה שֶׁל רִשְׁב"י, אֶחָד גְּאוֹן,

אֶחָד רַב גָּדוֹל, אֶחָד חָכָם, אֶחָד הַמוֹן, אֶחָד קֶטֶן שֶׁהִגִּיעַ

עג ..... לְחַנוּךְ

עג ..... מְקֻטְנִים עַד גְּדוֹלִים חַיָּבִים לְלַמֵּד זֶהר הַקְדוּשׁ

הַלְוָאי לֹא הָיוּ מְקַלֵּין גְּדוֹלֵי הַדוֹר בְּלִמּוּד הַחֲכָמָה הַקְדוּשָׁה -

וְהַלְוָאי הָיוּ מְלַמְדִין דְּרָךְ לְתַלְמִידֵיהֶם לַעֲסֹק בַּחֲכָמָה הַלְוָא .. **עד**

מִי יִתֵּן שְׂיִתְחִילוּ לְלַמֵּד עִם הַצֶּאֱן קְדוּשִׁים כְּשֵׁהם עֲדִין בְּגִי 9-10

שָׁנִים, סֵפֶר הַזֶּהר הַקְדוּשׁ, וְיִהְיֶה בְּוֹדָאי הַגְּאֻלָּה בְּקָרוֹב בְּלִי שׁוּם

עה ..... חַבְלֵי מְשִׁיחַ

צָרִיךְ לְלַמּוֹד וְלֹא לְתַתּ מְנוּחָה לְקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַד

עה ..... שְׂיִגְאֲלֵנוּ

הַקְדָּמָה לְסֵפֶר זוֹהַר חַב"ד

יְשָׁמְחוּ הַחֲסִידִים וַיִּגִּילוּ הַלּוֹמְדִים, בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וּבְזְכוּת רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי ע"ה, הֲרִינוּ נוֹתְנִים לְפָנֶיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה הַסֵּפֶר הַקְדוֹשׁ "זוֹהַר חַב"ד - הַחֲדָשׁ וְהַשְּׁלֵם - הַמְּנַקֵּד", (הוֹצָאָה שְׁנֵי עִם הוֹסְפוֹת וְתִיקוּנִים) קִבֹּץ גָּדוֹל מִכָּל סִפְרֵי נְשִׂיאָנוּ זי"ע וְתַלְמִידֵיהֶם שְׁלִיט"א, וְנוֹסֵף עָלָיו לְקוּט מִסִּפְרֵי בַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְדוֹשׁ וְתַלְמִידָיו, עִם מְאַמְרִים נְבָחָרִים מִהַזוֹהַר הַקְדוֹשׁ, בְּעֵנֵן חַיִּיב לַמּוֹד הַזֶּה הַקְדוֹשׁ וְהַתְּקוּנִים, לְכָל אִישׁ יְהוּדִי.

עוֹד הוֹסְפֵנוּ בַּמְהֻדָּרָה הַמְּפֹאָרַת הַנוֹכְחִית, דְּבָרִים חֲדָשִׁים נוֹרְאִים וְנִפְלְאִים, כְּגוֹן שְׁאֵלוֹת וְתַשׁוּבוֹת עַל אֲמִירַת הַזֶּהַר הַקְדוֹשׁ וְלַמּוֹדוֹ, "כָּלְלִים יְסוּדִיִּים וְעַקְרִיִּים בְּעֵנֵן אֲמִירַת וְלַמּוֹד

הזוהר והתקונים לכל אחד ואחד מישראל, אפלו כפשוטו מבינים כלום, ובפרט לילדים קטנים". "זהר לזקנים עם נערים" – מאדמו"ר חב"ד עם קבץ נדיר המלקט מדברי גדולי ישראל, עבודות מרתקות ועוד.

יתן השם שימצא ספר זה חן ושכל טוב בעיני צבור היראים את דבר השם, ויאיירו דברי הספר את עיניהם של ישראל בכל מקום שהם, לדבק ולילף בדרכי הצדיקים הקדושים, לזכות ולהחזיק בעץ החיים, וזכותם של הצדיקים הנזכרים בספר, יגנו על כל ישראל, להצילם ולהחיותם, עדי יבוא לציון גואל, וישלים משאליו דלבאי ולבא דכל עם ישראל לטב ולחיו ולשלם, אמן כן יהי רצון.

וזאת למודעי, שספרים האלו מתר ומצוה לכל אחד להדפיס כמה שרוצה באילו שפה ולשון שרוצה, וכל המזפה את הרבים זכותו

עוֹמְדֵת לְעֵד וְזוֹכָה לְבָנִים צְדִיקִים. וּבְגִדְל כַּח
 זְכוּת הַרְבִּים שֶׁל הָעוֹזְרִים וְהַמְסִיעִים לְמַפְעַל
 הַקְדוֹשׁ הַזֶּה, יִזְכּוּ לְרֵאוֹת מִיּוֹצְאֵי חֲלָצִיהֶם
 רַב תַּעֲנוּג וְנַחַת דְּקִדְשָׁהּ, עַד אֲשֶׁר נִזְכָּה
 בְּקִרְוֹב שְׂיַעֲרָה הַשָּׁם עָלֵינוּ רוּחַ טְהוֹרָה, וְנִזְכָּה
 לְטָהָר לְבַבְנוּ לְעַבֵּד לְיוֹצְרֵנוּ בְּכָל כַּחֲנוּ וּבְכָל
 נַפְשָׁנוּ וּבְכָל מְאֵדְנוּ, וּתְקִיִם הַבְּטָחַת הָרַעֲיָא
 מְהִימָנָא "בְּהַאי סֵפֶר הַזֹּהַר, יִפְקוּן בֵּיהּ מִן
 גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי" בְּבִיאת גּוֹאֵל צְדָק בְּמַהְרָה
 בְּיָמֵינוּ, אָמֵן.

מַפְעַל הַזֹּהַר הָעוֹלָמִי

**ספר זוהר השבת
לאבות ובנים, זקנים עם נערים**

עם לשון הקודש
מונקד מפסק ומוחלק לקטעים
מסדר על הפרשיות

**ספר זוהר הקדוש
חק לישראל דף היומי**

מונקד מפסק ומוחלק לקטעים
מסדר על הפרשיות

בו יבוא לקוט נפלא ונורא מפל ספרי אדמורי
חב"ד זי"ע, ונוסף עליו תשובות מרבני חב"ד בגודל
חיוב לימוד הזוהר הקדוש תמידים פסדון לכל
איש ישראל.

האדמור הזקן זכותו יגן עלינו אמן פוסק:
בעל עסק גדול, יהיה רב למודו בזהר

מי שהוא בעל עסק גדול יהיה רב למודו
בזהר אף שאינו מבין, כי מה אכפת ליה
שאינו מבין אפלו הכי הוא סגלה. (רבי שניאור זלמן

מלאדי, אדמור הזקן (בעל התניא), מאמרי האדמור הזקן הקצרים 1 דף תקעא)

קריאת דברי הזוהר הקדוש מועיל - אף
דלא ידע מאי קאמר

וכמו ששמענו בפרוש מפי אדמור הזקן (בעל
התניא) בליאזני, שיש בחינת טמטום

הַמִּח וְכו', וְלִזָּה מוֹעִיל קְרִיאַת דְּבָרֵי
הַזֵּהר הַקְּדוֹשׁ אֶף דְּלֹא יַדַּע מֵאֵי קָאָמַר.

(חנה אריאל, להרי"א מהומיל, שמוות עמוד סד)

אֵךְ אִם מוֹצִיא בְּשִׁפְתָיו אֶף עַל פִּי שְׁאִינוּ
מִבֵּין אֶפְלוּ פִּרוּשׁ הַמְּלוֹת מִפְּנֵי שֶׁהוּא עִם
הָאָרֶץ הַרִי זֶה מְקִיָּם מְצוֹת וְלִמְדוֹתָם, וְלִפְיֶכֶךְ
כָּל עִם הָאָרֶץ מְבָרֵךְ בְּרַכַּת הַתּוֹרָה בְּשַׁחַר
לְפָנֵי הַפְּסוּקִים וְכֵן כְּשֶׁעוֹלָה לְסִפּוֹר תּוֹרָה.

בַּמָּה דְּבָרִים אֲמוּרִים בְּתוֹרָה שְׁבַכְתָּב
אָבֵל בְּתוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה אִם אִינוּ
מִבֵּין הַפִּרוּשׁ אִינוּ נִחְשָׁב לְמוֹד כָּלֵל
וְאֶף עַל פִּי כֵן יֵשׁ לְאָדָם לְעֶסֶק בְּכָל
הַתּוֹרָה גַּם בְּדְבָרִים שֶׁלֹּא יוֹכֵל לְהַבִּין
וְלַעֲתִיד לָבוֹא (זֵהר וַיֵּשֶׁב דָּף קפ"ה) יִזְכָּה
לְהַבִּין וְלַהֲשִׁיג כָּל הַתּוֹרָה שְׁעֶסֶק בָּהּ
בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא הַשִּׁיגָה מִקְצֵר דַּעְתּוֹ.

(שְׁלַחן ערוך הרב הלכות תלמוד תורה פרק ב' הלכה י"ב, י"ג)

כָּל נֶפֶשׁ צְרִיכָה לְתִקּוּנָה לְעֵסֶק בְּפֶרֶדֶס
כְּפִי מַה שֶּׁהִיא יְכוּלָה לְהַשִּׁיג וְלִידַע - וְכֹל
מִי שֶׁיְכוּל לְהַשִּׁיג וְלִידַע הֶרְבֵּה וְנִתְעַצֵּל
וְלֹא הַשִּׁיג וְיָדַע אֲלֵא מַעַט, צָרִיךְ לָבוֹא
בְּגִלְגּוּל עַד שֶׁיַּשִּׁיג וְיָדַע כָּל מַה שֶּׁאִפְשָׁר
לְנִשְׁמָתוֹ לְהַשִּׁיג

וְעוֹד אָמְרוּ חֲכָמֵי הָאֱמֶת שְׁכָל נֶפֶשׁ צְרִיכָה
לְתִקּוּנָה לְעֵסֶק בְּפֶרֶדֶס כְּפִי מַה שֶּׁהִיא
יְכוּלָה לְהַשִּׁיג וְלִידַע וְכֹל מִי שֶׁיְכוּל לְהַשִּׁיג
וְלִידַע הֶרְבֵּה וְנִתְעַצֵּל וְלֹא הַשִּׁיג וְיָדַע אֲלֵא
מַעַט צָרִיךְ לָבוֹא בְּגִלְגּוּל עַד שֶׁיַּשִּׁיג וְיָדַע כָּל
מַה שֶּׁאִפְשָׁר לְנִשְׁמָתוֹ לְהַשִּׁיג מִיִּדְעַת הַתּוֹרָה
וְהֵן בְּפֶשֶׁטִי הַהֵלְכוֹת הֵן בְּרִמְזִים וּבְדִרְשׁוֹת
וְסוּדוֹת כִּי כָּל מַה שֶּׁנִּשְׁמָתוֹ יְכוּלָה לְהַשִּׁיג
וְלִידַע מִיִּדְעַת הַתּוֹרָה זֶהוּ תִקּוּן שְׁלֵמוֹתָהּ וְאִי
אִפְשָׁר לָהּ לְהִתְתַּקֵּן וּלְהַשְׁתַּלֵּם בְּצִרּוֹר הַחַיִּים
אֶת הַשֵּׁם בְּמִקּוּרָה אֲשֶׁר חוֹבֵה מִשָּׁם בְּלִתִּי
יִדְעָה זֹו וְלָכֵן אָמְרוּ חֲכָמִים אֲשֶׁרִי מִי שֶׁבָּא

ח | בעל עסק גדול יהיה רב למודו בזהר | זוהר חב"ד

לְכָאן וְתִלְמוּדוֹ בְּיָדוֹ כִּדֵּי שְׁלֵא יִצְטָרֵךְ לְבוֹא
בְּגִלְגוּל לְעוֹלָם הַזֶּה.

(שִׁלְחַן עֲרוּךְ הַרְבַּ הַלְכוֹת תִּלְמוּד תוֹרָה פָּרָק א' סִימָן ד')

מִי שֶׁהוּא בַּעַל עֵסֶק גָּדוֹל יִהְיֶה רַב לְמוּדוֹ
בְּזֹהַר הַקְּדוּשׁ אֲף שְׁאִינוּ מִבֵּין

וּבְנֵי דוֹן שְׁאָר הַלְמוּד יִהְיֶה בְּזֵה הָאֲפָן: מִי
שֶׁהוּא בַּעַל עֵסֶק גָּדוֹל יִהְיֶה רַב
לְמוּדוֹ בְּזֹהַר הַקְּדוּשׁ^א אֲף שְׁאִינוּ מִבֵּין, כִּי מָה
אֲכַפֵּת לִיָּה שְׁאִינוּ מִבֵּין אֲפִלּוֹ הֵכִי הִיא סְגָלָה.
וְגַם יִלְמַד עֵין יַעֲקֹב וְסִפֵּר מְנוֹרַת הַמָּאוֹר

א. רב למודו בזהר הקדוש וכו': נראה דהטעם שפכתב להלן "אפלו הכי היא סגלה" הוא טעם נמי על עצם הלמוד בזהר ולא רק על הלומד ואינו מבין. וכבר מבאר בספרים באריכות שיש סגלה מיחדת בספר הזהר. ועין בזה ב"שם הגדולים" מערכת ספר "בהיר" שפכתב בשם גורי האריז"ל "ונראה כי דוקא למוד הזה יש בו סגלה יותר על למוד משנה ותלמוד ומקרא". ועין עוד במגדל עז (עמוד תל"ח) באריכות.

וּסְפָרֵי יִרְאִים. מְלַבֵּד שְׁעוּרֵינָהּ הַקְצוּבִין לְלִמּוּד
תַּנ"ךְ וּמְדַרְשֵׁי רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבִרְכָה כְּמוֹ
עֵין יַעֲקֹב וּבְסֵפֶר הַזֹּהַר בְּתוֹכָהּ מוֹסֵר הַשְּׁפָל
שְׁבוּ^א, וּבְסֵפֶרֵי הַמוֹסֵר הַמִּיחָדִים עַל פִּי
חֻכְמַת הָאֱמֶת כְּסֵפֶר הָרֵאשִׁית חֻכְמָה וְהַשְּׁל"ה
וּכְהֵאֵי גְוֹנָא. וּבְשֶׁבֶת זְמַן לְמוֹד סֵפֶר הַזֹּהַר^א
עִם פְּרוּשִׁים וּבְאוּרִים בְּעֵינֵן מְעַט בְּסֵפֶרֵי

ב. וּבְסֵפֶר הַזֹּהַר בְּתוֹכָהּ מוֹסֵר הַשְּׁפָל שְׁבוּ: וּבְסֵפֶרֵי
מוֹסֵר הַמִּיחָדִים עַל פִּי חֻכְמַת הָאֱמֶת כְּסֵפֶר רֵאשִׁית
חֻכְמָה וְהַשְּׁל"ה וּכְהֵאֵי גְוֹנָא בְּסִימָן שְׁלִפְנֵי זֶה כְּתַב
רַבֵּינוּ שְׁבַע עֶסֶק יִלְמַד בְּסֵפֶר הַזֹּהַר מִשׁוּם סְגֻלָּה
וְאֶפְלוּ כְּשֵׁאִינוּ מִבֵּין, אֲבָל כָּאֵן הוּא מְחַלֵּק בֵּין חֵלֶק
הַמוֹסֵר שְׁבַע עֶסֶק לְחֵלֶק הַקְּבֵלָה שְׁבוּ, וְחֵלֶק הַמוֹסֵר הוּא
כְּמוֹ אֲגָדוֹת חֻכְמֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבִרְכָה שְׁצָרֵיךְ לְלַמְּדֵם כְּדִי
לְלַמַּד מֵהֶם מוֹסֵר הַשְּׁפָל.

ג. וּבְשֶׁבֶת זְמַן לְמוֹד סֵפֶר הַזֹּהַר: עֵינֵן בְּגִטִּין (ס.): ר' יוֹחָנָן
וְרִישׁ לְקִישׁ מְעֵינֵי בְּסֵפֶרֵי דְאֲגָדָתָא בְּשֶׁבֶתָא,
וּבְהִגָּהוֹת ר' יַעֲקֹב עֲמָדִין כְּתַב, בְּסֵפֶר שֶׁל עֵץ חַיִּים
וְחֻכְמֵי הָאֱמֶת שְׁאֵנוּ קוּרִין קְבֵלָה. וְלֹא הָיוּ מְעֵינֵין

בימות החל אלא בדינים והלכות וכו', ובשפת לא היו עוסקים בדינים והלכות וכו' והיו מעינים בשפת בדברי אגדה שמושכת הלב מפני ענג שבת, וקדשת היום מסיעת להשפיל ולהבין בחכמה הנעלמה קדש קדשים היא וכו'.

עוד למוד ספר הזהר עם פרושים ובאורים בעיון מעט וכו' עין בסימן שלפני זה שלא הזכיר רבנו למוד זה וכמו שכתוב לעיל. ונראה דשם מיירי באדם שאינו מסגל להבין דברים בעיון ואינו שיף ללמוד בספרי קבלה, ולכן כתב שם שיש סגלה מיוחדת בקריאת ספר הזהר אף שאינו מבין, מה שאין פן הכא מיירי במי שמסגל ללמד בעיון. וחיוב זה של למוד הקבלה נזכר בהלכות תלמוד תורה (פרק א' סימן ד') בסופו: "ועוד אמרו חכמי האמת שכל נפש צריכה לתקונה לעסק בפרד"ס וכו' וסודות וכו'".

ולכאורה צריך עיון דבהלכות תלמוד תורה שם משמע דלמוד ההלכות קודם ללמוד אגדה וקבלה, וכאן הלא מיירי במי שעדין לא גמר ללמד הלכה. ונראה דצריך לומר כמו שכתבנו לעיל לגבי למוד אגדה, דמה שכתב רבינו שלמוד ההלכה קודם, הינו שרב זמנו יהיה בהלכה, אבל בודאי שצריך לעסק במקצת זמנו בקבלה...

הקבלה בהרמ"ז וספר מקדש מלך... עד כאן לשונו.

(תשובת אדמו"ר הזקן רבי שניאור זלמן מלאדי זצ"ל, שנת תשס"ה)

למוד ספר הזהר כשאינו מבין מאי קאמר אבל בתורה שבעל פה אם אינו מבין הפרוש: לענין למוד ספר הזהר כשאינו מבין מאי קאמר. עין צפון שמיר סימן ב' או מ"ד: למוד ספר הזהר מרומם על כל למוד בשגם לא ידע מאי קאמר ואף שיטעה בקריאתו. והאריך בזה במגדל עז (כפר חב"ד תשמ) עמוד תלח מכמה וכמה מקורות שאפילו לא ידע מאי קאמר מכל מקום נחשב למוד. ועין להלן הערה 9 ממעבר יבק.

ואולי לפי מה שכתבנו לעיל (סימן א' הערה 52/א מלקוטי תורה), שלמוד הזהר בכלל שליש במקרא. מובן שדינו כמקרא

לְגַמְרֵי, וַיּוֹצֵא אֶפִּילּוֹ אֵינוּ מִבֵּין פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת.
וּכְדִלְעִיל (הַעֲרָה 2/7) לְעֵנִין אֲגָדוֹת.

(הַעֲרוֹת עַל שׁו"ע הֶרֶב הַגָּאוֹן רַבֵּי זֶלְמָן, לְהֶרֶב מוֹדְכֵי שְׁמוּאֵל אֶשְׁכְּנֵזִי רַבֵּ"ד כֶּסֶר חַב"ד, 2/ה)

**בְּדְבָקוֹת נֶפֶשׁ הָאָדָם בְּצִרּוּפֵי אוֹתִיּוֹת אֶף
שְׂאִינוּ יוֹדַע וּמִבֵּין הָעֵנִין בְּעֵין הַשֶּׁכֶּל
רַק שְׁהוּגָה וּמְדַבֵּר בָּהֶם, הֲרִי הֵם מַעְלִים
אֶת הַנֶּפֶשׁ**

**כָּל צִרּוּפֵי אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה יֵשׁ בָּהֶם יִתְרוֹן
וּמַעְלָה יִתְרָה זוֹ, שֶׁבְּדְבָקוֹת נֶפֶשׁ הָאָדָם
בְּצִרּוּפֵי אוֹתִיּוֹת אֶף שְׂאִינוּ יוֹדַע וּמִבֵּין הָעֵנִין
בְּעֵין הַשֶּׁכֶּל רַק שְׁהוּגָה וּמְדַבֵּר בָּהֶם (לְאִפּוּקֵי
הַרְהוּר דְּלָאוּ כְּדַבּוּר דְּמִי) הֲרִי הֵם מַעְלִים אֶת
הַנֶּפֶשׁ לְמָקוֹם שֶׁלֹּא הִיְתָה הַנֶּפֶשׁ מַגְעֶת שֶׁם
מִצַּד שְׂרָשָׁה, כִּי שְׂרַשׁ אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה הִיא
הַגְּבָה לְמַעְלָה מִשְׂרַשׁ הַנֶּפֶשׁ.**

(תּוֹרָה אוֹר לְבַעַל הַתְּנַיָּא, פ' בְּשַׁלַּח ד"ה אֶשְׁיָרָה לָהּ)

למוד בחינת פנימיות התורה מקשר
 בחינת פנימיות הנשמה לבחינת פנימיות
 אלוקותו יתברך

א. להבין... תכן ענין למוד פנימיות התורה,
 שהאריכו בזהר ותקונים ובעץ חיים
 בחיוב למוד זה, וכמו שכתב גם כן בספר
 ראשית חכמה בהקדמה, ובשל"ה במסכת
 שבעות שלו בפרק נר מצוה הפליג במעלת
 למוד זה.

ב. ויובן ענין זה בהקדים תחלה ענין שלישי
 במקרא. כי הנה ענין הלמוד במקרא אינו
 על דרך למוד משנה ותלמוד, שהעקר הוא
 להשיג החכמה שבהן שעל ידי זה יתקשר
 שכל האדם בחכמה זו שבתורה כו', אלא
 דצריך גם כן להוציא הדברים בדבור פה
 דוקא, אבל מכל מקום אם אומר ההלכה
 ואינו מבין אינו נחשב לו ללמוד כלל
 כמו שכתב במקום אחר סימן נ', מה

שֶׁאֵין כֵּן בְּעֶסֶק הַמְקָרָא וְתוֹרָה שֶׁבְּכֹתֵב אִם מוֹצִיא בְּשִׁפְתָיו אֶף עַל פִּי שֶׁאֵינוּ מִבֵּין אֲפִילוֹ פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת מִפְּנֵי שֶׁהוּא עִם הָאָרֶץ הָרִי זֶה מְקִיִּים מְצוֹת וּלְמַדְתָּם, שֶׁלְּפִיכֶךָ כָּל עִם הָאָרֶץ מְבָרֵךְ בְּרַכַּת הַתּוֹרָה בְּשַׁחַר לְפָנָי הַפְּסוּקִים וְכֵן כְּשֶׁעוֹלָה לְסִפּוֹר תּוֹרָה, וְכֵן כְּתוּב בְּפֶרֶדֶס (שֶׁעַר כ"ז פָּרָק א') גְּבִי לְמוֹד הַמְקָרָא שָׁגַם מִי שֶׁלֹּא יִבִּין לְחַבֵּר הַתְּבוֹת גַּם הוּא, אִם יַעֲסֹק בּוֹ יוֹמָם וּלְיָלָה שִׁכְרוּ אֹתוֹ וּפְעָלָתוֹ לְפָנָיו כּו', וְאֲדַרְבָּה כָּתֹב: וְהַלּוֹמֵד בַּתּוֹרָה לְדַעַת כְּמִי שֶׁלּוֹמֵד בְּסִפּוֹר זְכוּרֹנוֹת כּו' הַלּוֹאֵי שֶׁלֹּא יִפְסִיד כּו', עֵינֵי שָׁם.

ג. וְהַעֲנִין, כִּי הִנֵּה מֵה שֶׁבֵּא מֵהַתּוֹרָה שֶׁבְּכֹתֵב בְּהַתְּגַלוֹת בַּתּוֹרָה שֶׁבְּעַל פִּיה, דְּהֵינּוּ יָדִיעַת אֵיךְ וּמֵה לַעֲשׂוֹת הַצִּיצִית וְהַתְּפִלִּין כּו' עַל דְּרָךְ מְשָׁל, זֶהוּ הַתְּלַבְּשׁוֹת אֹרֵר אֵין סוּף בְּבַחֲיִנַת חֲכָמָה וְחֲכָמָה עֲלָאָה נִתְּלַבְּשָׁה

בְּחֻמְהָ תִּתְּאָה עַד שְׁנַת־לִבְשָׁה בְּחֻמְהָ
 דְּבִרְיָאָה יִצְיָרָה וּמִשָּׁם נִתְּלַבְּשָׁה בְּהִלְכוֹת
 דְּתוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה עַד שְׁנַת־לִבְשָׁה הַחֻמְהָ
 לְהִיּוֹת מְשֻׁגַּג וְנִתְּפָס בְּשִׁכְלֵי אֲנוּשֵׁי. אֲמָנָם יֵשׁ
 בְּתוֹרָה דְּבָרִים שְׁלֵא נִתְּנוּ לְהִתְּלַבֵּשׁ לְמִטָּה
 בְּחֻמְהָ וְשִׁכְלֵי כָּלֵל, וְכִמוֹ (וַיֵּשֶׁב לֹט, א) וַיִּוֹסֶף
 הַוֵּרְד מִצְרִימָה וַיִּקְנֶהוּ פּוֹטִיפָר (וְעַיִן בְּפִרוּשׁ
 הַמְּשֻׁנִּיּוֹת לְהַרְמַב"ם פָּרָק חֲלָק (ב"הִיסוּד הַשְּׁמִינִי"),
 וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וְאִין הַפְּרָשׁ בֵּין וּבְנֵי חָם כּוּשׁ
 וּמִצְרַיִם (נח י, ו), וְשֵׁם אֲשֶׁתּוֹ מְהִיטְבָּאֵל (וַיִּשְׁלַח
 לוֹ, לט), וְתִמְנַע הִיְתָה פִּילְגֶשׁ (וַיִּשְׁלַח לוֹ, יב),
 וּבֵין אֲנֹכִי ה' אֱלֹקֶיךָ (יִתְרוֹ כ, ב), וְשָׁמַע יִשְׂרָאֵל
 (וְאֶתְחַנֵּן ו, ד), כִּי הִכָּל מִפִּי הַגְּבוּרָה), שְׁבַחֲיִנַת
 הַהַמְּשֻׁכָּה מֵאוֹר אֵין סוּף הַמְּרָמֵז בְּאוֹתִיּוֹת אֵלוֹ
 וְסִפּוֹר זֶה לֹא יוּכַל לְהִתְּלַבֵּשׁ כָּלֵל בְּחֻמְהָ
 וְשִׁכְלֵי, וְלִכֵּן הַהַמְּשֻׁכָּה הִיא רַק עַל יְדֵי
 הָאוֹתִיּוֹת וְהַפְּסוּקִים בְּלִבָּד, כִּי נֶעוּץ סוּפָן
 בְּתַחֲלָתָן כּו'.

ד. ולכן גם מה שלא נתלבש בחכמה, דהינו שהוא מבחינת כתר שלמעלה מהחכמה... אף על פי כן נמשך הוא גם כן על ידי האותיות שבתורה שבכתב. ולכן נקרא מקרא, שקורא וממשיך התגלות אור אין סוף על ידי האותיות אף שאינו משיג כלל. ועין מה שכתבתי מענין אותיות התורה איך ששרשן למעלה מהחכמה... בעטרה שעטרה, שהעטרה נעשה מאבנים טובות הוא בחינת אותיות התורה (וכמאמר רבותינו ז"ל כל התורה שמותיו של הקדוש ברוך הוא... ולכן אף עם הארץ שאינו מבין פרוש המלות ממשיך, מה שאין כן בתורה שבעל פה שנתלבשה בחכמה, לכך כשאינו מבין אינו ממשיך, אבל בתורה שבכתב ממשיך אף שאינו מבין ואינו תלוי כל כך בהבנת הפרוש יען מקור המשכה זו הוא מלמעלה מהחכמה כו', והינו על ידי האותיות. ולכן נקרא תורה שבכתב מקרא, שקוראים וממשיכים על ידי האותיות...).

ה. והנה בכלל למוד המקרא הוא גם כן למוד האגדות, שהרי רב האגדות הם על הפסוקים ומעט מוסר וגם הם אין משגים ובכלל מקרא יחשב.

ו. והנה בכלל מקרא הוא גם כן למוד פנימיות התורה, שהרי מדרש הזהר הוא על פסוקי התורה, ועוד שגם בלמוד רזין דאורייתא אינו משיג רק המציאות מההשתלשלות ולא המהות, אם כן אינו דומה למשנה ותלמוד שמשג מהות חכמתו יתברך ובלמוד ההשתלשלות אינו משיג כלל מהות חכמה זו... אלא רק ידיעת המציאות. ואף על פי כן דבר גדול הוא מאד כיון דאי אפשר להיות בזה השגת המהות, והרי זה כמו שבמקרא אף על פי שאי אפשר להיות ההשגה בבחינת חכמה כיון ששרשה למעלה מהחכמה לכן גם מה שאומר האותיות דבר גדול ועצום הוא... כמו כן ידיעת המציאות

מֵהַפְּנִימִיּוֹת אַף עַל פִּי שְׁאִינוֹ מְשִׁיג כָּלֵל
הַמַּהוּת דְּכָר גָּדוֹל הוּא עַד לְהַפְּלִיא...

ז. וְהֵנָּה כִּיּוֹן שֶׁהַתּוֹרָה הִיא הַמְּמַצֵּעַ הַמְּקַשֵּׁר
וּמְחַבֵּר נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא, וְהַמְּמַצֵּעַ יֵשׁ בּוֹ שְׁנֵי בְּחִינּוֹת, סְתִים
וְגִלְיָא, אִם כֵּן בְּחִינַת הַפְּנִימִיּוֹת הַנִּקְרָא סְתִים
הוּא הַמְּקַשֵּׁר וּמְחַבֵּר בְּחִינַת פְּנִימִיּוֹת שֶׁל
הַנֶּשְׁמָה לְבְּחִינַת פְּנִימִיּוֹת אֱלֹהוּתוֹ יִתְבָּרַךְ.

(לקוטי תורה לבעל התניא, פ' ויקרא דף ה' טור ב' ואילף)

יְדִיעַת מְצִיאוֹת הַהִשְׁתַּלְשְׁלוֹת הִיא מְצוּה
רְמָה וְנִשְׂאָה וּמְקִיָּם עַל יְדֵי זֶה מְצוֹת וַיְדַעַת
הַיּוֹם גּוֹ'

עוֹד יֵשׁ לוֹמַר בְּעֵנִין מַעֲלַת הָעֶסֶק בְּפְנִימִיּוֹת,
עַל פִּי מַה שְּׁכָתוּב בְּאַגְרַת הַקֹּדֶשׁ לְהַבִּין
מַה שְּׁכָתוּב בְּפָרִי עֵץ חַיִּים, דְּלְמוּד פְּנִימִיּוֹת
כּוֹנֵנַת הַמְּצוּוֹת לֹא גָרַע מְלֻמוּד הַלְכוּתֶיהָ,
וְאֲדַרְבָּה כּוֹ', אַף שְׁאִינוֹ מְשִׁיג הַמַּהוּת, עַד

כאן לשונו. ורצה לומר, מפני שהמצוה משג מהותה לכן ידיעת סודות המצוה אף שאינו משיג המהות לא גרע כו'. ואף שכתוב שם: מה שאין כן בסדר ההשתלשלות אף אם השיג המציאות לא עדיף מצד עצמו כלמוד המצוות שמשגי ותופס המהות כו', הרי מסיק אחר כך: אלא שידיעת המציאות מההשתלשלות היא גם כן מצוה רמה ונשאה ואדרבה עולה על כלנה, כמו שנאמר וידעת היום (ואתחנן ד, לט), דע את אלקי אביך כו' (דברי הימים א' כח, ט), ומביאה ללב שלם כו', שהוא העקר... אם כן הרי בידיעת ההשתלשלות אף שאינו משיג כלל המהות מקיים מצות וידעת כו', ולא גרע מלמוד ההלכות.

(לקוטי תורה לבעל התניא שם טור ג')

למוד פנימיות התורה הוא בכלל "שליש במקרא" ועל פי זה יתרץ מה שנדחקו גדולי המפרשים בפירוש מימרא זו דלעולם

יִשְׁלַשׁ אָדָם שְׁנוֹתָיו שְׁלִישׁ בְּמִקְרָא שְׁלִישׁ
 בְּמִשְׁנָה שְׁלִישׁ בְּתַלְמוּד... (עבודת זרה יט, ב),
 אֲמַנֵם לְפִי מָה שֶׁכָּתַב אֶתִּי שְׁפִיר, דְּבַתְחִלַּת
 לְמוֹדוֹ שֶׁל אָדָם יִשְׁלַשׁ הַשְׁלִישׁ בְּמִקְרָא
 מִמֶּשׁ לְבָדוֹ, דְּאָף עַל גַּב שְׁלֵתַלְמוּד צָרִיךְ
 זְמַן יוֹתֵר, מִכָּל מְקוֹם יֵשׁ לוֹ לְמַהֵר לְלַמֵּד
 הַמִּקְרָא בְּתַחֲלָה, וְאַחֵר שֶׁהַגְּדִיל בְּחֻכְמָה יֵשׁ
 לוֹ לְקַיֵּם הַשְׁלִישׁ בְּמִקְרָא בְּתוֹרָה שֶׁבְּכָתַב
 עִם מָה שֶׁיִּלְמַד אַחֵר כֶּף מִפְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה
 וְהַאֲגָדוֹת, שֶׁזֶה נִכְלָל הַכֹּל בְּשְׁלִישׁ בְּמִקְרָא
 כְּנִזְכָּר לְעֵיל. וְאַפְשָׁר דְּגַם לְמוֹד מְדַרְשׁ
 רַבָּה וְשָׂאֵר הַמְדַרְשִׁים הוּא בְּכֹלֵל הַשְׁלִישׁ
 בְּמִקְרָא...

וְאֵף שְׁבִהֲלוֹת תַּלְמוּד תּוֹרָה מְבֹאָר
 דְּמְדַרְשׁ תּוֹרָה שֶׁהוּא סִפְרָא וְסִפְרֵי
 וְכֵהָא גְּוֹנָא הֵן בְּכֹלֵל שְׁלִישׁ בְּמִשְׁנָה,
 הֵינּוּ מִפְּנֵי שֶׁהֵן הַלְכוֹת וְגוֹפֵי הַתּוֹרָה
 כְּמוֹ הַמִּשְׁנָה, מָה שֶׁאֵין כֵּן לְמוֹד

הַרְבוֹת שֶׁהֵן אַגְדוֹת שְׁעַל הַמִּקְרָא וּמוֹסַר הַשֵּׁם
אֶפְשָׁר שְׂזֵה נִכְלָל בְּשִׁלִּישׁ בְּמִקְרָא...

(לקוטי תורה לבעל התנאי שם טור ג' ו'אילך)

ב. עוד יש לומר בפרוש לריח שמניף כו'
שמן תורק כו' על דרך המדרש הנ"ל
שזהו ענין לעולם ישלש אדם תלמודו שלישי
במקרא שלישי במשנה ושליש בתלמוד
(ההמשך נעתק להלן אות ט"ז)... הנה למוד הזהר
וכתבי האריז"ל הוא בכלל שלישי במקרא...
שהרי מדרש הזהר וכן מדרש רבה ושאר
המדרשות הן פרוש המקרא, ופרש רש"י
בפרק קמא דברכות (דף י"א ע"ב) שמדרש
הוא קרוב למקרא כו', עין שם. ואף
שבהלכות תלמוד תורה מבאר דמדרש תורה
שהוא ספרא וספרי וכהאי גוונא הן בכלל
שליש במשנה, הינו על כל פנים מפני שהן
פרוש דיני וגופי התורה כמו המשנה ממש,
אבל בתלמוד סודות הזהר אין השגה אפלו

לְגִדּוּלֵי הַחֲכָמִים רַק יִדְעֵת הַמְצִיאוֹת
 מֵהַשְּׁתַלְשְׁלוֹת וְלֹא הַשְּׁגַת הַמֵּהוּת כָּלֵל, וְהָרִי
 זֶה כְּעֵין לְמוֹד הַמְקָרָא שֶׁהוּא קוֹרָא בְּשִׁמוֹתָיו
 שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵף עַל פִּי שְׂאִינוֹ מִשִּׁיג
 כָּלֵל עֲצָמִיּוֹת הַגְּנוּז בְּהֵן כַּנ"ל. וְכַעֲיֵן זֶה הוּא
 בְּלִמּוּד הַזֹּהַר וְעֵץ חַיִּים. וְלִכֵּן הוּא בְּכָלֵל
 שְׁלִישׁ בַּמְקָרָא... וְלִכֵּן גַּם זֶה נִקְרָא לְרִיחַ
 שְׁמַנִּיָּה, שֶׁיִּדְעֵת הַמְצִיאוֹת הִיא כְּמוֹ רִיחַ
 בְּעֶלְמָא לְגַבֵּי הַשְּׁגַת מֵהוּת חֲכָמָתוֹ יִתְבָּרַךְ
 שְׁבַמְשָׁנָה וְתִלְמוּד.

ג. וְעַל דְּרֹךְ שְׁנַתְבְּאָר בְּאַגְרַת הַקְּדֹשׁ קְרוּב
 לְסוּפוֹ שְׁבַלְמוּד סֵדֵר הַהִשְׁתַּלְשְׁלוֹת אֵף
 אִם הִשִּׁיג הַמְצִיאוֹת לֹא עָדִיף מִצַּד עֲצָמוֹ
 כְּלִמּוּד הַמְצוּוֹת שְׁמִשִּׁיג וְתוֹפֵס הַמֵּהוּת כּו',
 אֲלֵא מִצַּד שִׁדְעֵת הַמְצִיאוֹת הוּא גַּם כֵּן מִצְוָה
 רַבָּה וְנִשְׂאָה וְאֲדַרְבָּה עוֹלָה עַל כְּלָנָה כְּמוֹ
 שְׁנֵאמַר וַיִּדְעַת הַיּוֹם דַּע אֶת אֱלֹקֵי אָבִיךָ כּו'
 וּמְבִיאָה לְלֵב שְׁלָם. וְעוֹד שְׁגַם הָרִיחַ וַיִּדְעֵת

הַמְצִיאֹת הוּא הָאָרֶה מִבְּחִינַת פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה
 כו'... וְלִכֵּן צָרִיךְ לְהִיּוֹת ב' הַבְּחִינּוֹת לְרִיחַ
 שְׁמֹנֶיךָ כו' וְשֶׁמֶן תּוֹרַק כו'.

(לקוטי תורה לבעל התניא, שיר השירים דף ג' סוף טור ג' ואלוף)

**הִנֵּה לְמוֹד הַזֹּהַר וּפְתַבִּי הָאֶרֶץ זְכוּרֹנוּ
 לְבָרָכָה הוּא בְּכֹלֵל שְׁלִישׁ בְּמִקְרָא**

הִנֵּה לְמוֹד הַזֹּהַר וּפְתַבִּי הָאֶרֶץ זְכוּרֹנוּ לְבָרָכָה
 הוּא בְּכֹלֵל שְׁלִישׁ בְּמִקְרָא... אָבֵל בְּלְמוֹד
 סוּדוֹת הַזֹּהַר אֵין הַשְּׂגָה אֶפְלוּ לְגִדּוּלֵי הַחֲכָמִים
 רַק יִדְעֵת הַמְצִיאֹת מֵהַשְּׁתַלְשְׁלוֹת וְלֹא
 הַשְּׂגַת הַמַּהוּת כָּלֵל, וְהָרִי זֶה כְּעֵין לְמוֹד
 הַמִּקְרָא שֶׁהוּא קוֹרָא בְּשִׁמּוֹתָיו שֶׁל הַקָּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא אֵף עַל פִּי שְׂאִינוּ מְשִׁיג כָּלֵל
 עֲצָמִיּוֹת הַגָּנוּז בְּהֵן כַּנֶּזְכֵּר לְעֵיל. וְכְעֵין זֶה הוּא
 בְּלְמוֹד הַזֹּהַר וְעֵץ חַיִּים. וְלִכֵּן הוּא בְּכֹלֵל
 שְׁלִישׁ בְּמִקְרָא... וְלִכֵּן גַּם זֶה נִקְרָא לְרִיחַ
 שְׁמֹנֶיךָ, שֶׁיִּדְעֵת הַמְצִיאֹת הִיא כְּמוֹ רִיחַ

בְּעֶלְמָא לְגַבֵּי הַשָּׁגַת מֵהוּת חֲכָמְתוֹ יִתְבָּרַךְ
שְׁבַמְשָׁנָה וְתִלְמוּד.

וְעַל דֶּרֶךְ שְׁנַתְבְּאָר בְּאַגְרַת הַקִּדְּשׁ קָרוּב
לְסוּפוֹ, שְׁבַלְמוּד סֹדֵר הַהִשְׁתַּלְשְׁלוֹת אִף
אִם הִשִּׁיג הַמְצִיאוֹת, לֹא עָדִיף מִצַּד עֲצֻמוֹ
כְּלַמּוּד הַמְצוּוֹת שְׁמִשִּׁיג וְתוֹפֵס הַמֵּהוּת כּו',
אֲלֹא מִצַּד שְׂיָדִיעַת הַמְצִיאוֹת הוּא גַם כֵּן מְצוּה
רְבָה וְנִשְׂאָה, וְאֲדַרְבֵּה עוֹלָה עַל כְּלָנָה כְּמוֹ
שְׁכָתוּב: וַיִּדְעַת הַיּוֹם, דַּע אֶת אֱלֹקֵי אָבִיךָ כּו'
וּמְבִיאָה לְלֵב שָׁלֵם. וְעוֹד, שְׁגַם הָרִיחַ וַיִּדְעַת
הַמְצִיאוֹת הוּא הָאֲרָה מְבַחֲינוֹת פְּנִימִיּוֹת
הַתּוֹרָה כּו'... וְלִכֵּן צָרִיךְ לֹמַר ב' הַבְּחִינוֹת
לְרִיחַ שְׁמַנִּיךָ כּו' וְשִׁמְן תּוֹרַק כּו'.

(לקוטי תורה לבעל התנאי, שיר השירים דף ג' סוף טור ג' ואילך)

כְּמוֹ שֶׁהַמֶּלֶח נוֹתֵן טַעַם בְּבֶשֶׂר כֵּן לְמוּד
פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה נוֹתֵן טַעַם בְּנִגְלָה דְּתּוֹרָה
(הַנִּקְרָא לֶחֶם וּבֶשֶׂר)

וְהִנֵּה מְכַל זֶה יוֹבֵן בְּתוֹסַפֵּת בְּאוֹר עֲנִיָּן וְלֹא

תְּשִׁיבִית מֶלֶח כּו', שְׁלֵמוּד הַפְּנִימִיּוֹת נִקְרָא
 בְּשֵׁם מֶלֶח, שֶׁהַמֶּלֶח מִמִּתְקַת הַבָּשָׂר אֵף שָׂאִין
 בּו טַעַם בְּעֵצְמוֹ כְּמוֹ הַבָּשָׂר, וְכֵן הַנִּגְלָה
 שֶׁבַתּוֹרָה נִמְשָׁל לָחֶם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (מְשָׁלִי
 ט, ה) לִכְוֹ לַחֲמוֹ בְּלַחֲמִי, וְגַם לַבָּשָׂר, כְּמוֹ
 שֶׁכָּתַבְתִּי בְּמָקוֹם אַחֵר עַל פְּסוּק "זֹאת הַפֶּעַם
 עֲצֹם מֵעֲצָמִי וּבָשָׂר מִבָּשָׂרִי", דְּקָאֵי עַל תּוֹרָה
 שְׁבַעֲלָ פֶה.

וְכֵן בְּגִמְרָא בְּבֵא בַתְּרָא (דף כ"ב) אָמְרוּ,
 אָכְלוּ בִישָׂרָא שְׁמִינָא בִּי רַבָּא. וְהֵינּוּ
 כְּמוֹ הַלָּחֶם וְהַבָּשָׂר יֵשׁ בָּהֶן טַעַם, וּמִמֶּשׁ
 כֵּן בְּלֵמוּד הַנִּגְלָה שֶׁבַתּוֹרָה יֵשׁ בָּהּ הַשְּׂגָת
 הַמְּהוּוֹת מִמֶּשׁ, מֵהַ שָׂאִין כֵּן בְּלֵמוּד
 הַפְּנִימִיּוֹת שָׂאִין בְּזוֹה רַק יְדִיעַת הַמְּצִיאוֹת
 וְלֹא הַשְּׂגָת הַמְּהוּוֹת, וְהַמְּהוּוֹת נִסְתָּר וְנִעְלָם
 וְאֵינּוּ מִשְׁגַּל כָּלֵל לְהִיּוֹת בְּבַחֲיִנַת טַעַם
 מִמֶּשׁ כְּמוֹ הַנִּגְלָה, עַד לְעִתִּיד לְבוֹא
 שְׂיִתְגַּלֶּה פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה.

וְלִכְּוֹן נִמְשָׁל לְמַלְחָה, לֹאמַר שְׁעַם הַיּוֹת שְׂאִין בּוֹ
טַעַם, עִם כָּל זֶה הוּא דִּיקָא הַנוֹתֵן טַעַם
בְּהַבְשָׁר.

(לקוטי תורה לבעל התניא שם טור ד')

מִי שֵׁשׁ בְּיָדוֹ הֶלְכוֹת וְאִין בְּיָדוֹ מְדַרְשׁ
[סודות התורה], לֹא טַעַם טַעַם שֶׁל
יְרֵאת חַטָּא

וְזֶה שְׂאֵמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבִרְכָה בְּאָבוֹת
דְּרַבֵּי נֶתַן (סוף פֶּרֶק כ"ט) וְכֵן הוּא גַם כֵּן
בְּבִרְכוֹת כָּל מִי שֵׁשׁ בְּיָדוֹ מְדַרְשׁ וְאִין בְּיָדוֹ
הֶלְכוֹת לֹא טַעַם טַעַם שֶׁל חֲכָמָה, כָּל מִי שֵׁשׁ
בְּיָדוֹ הֶלְכוֹת וְאִין בְּיָדוֹ מְדַרְשׁ לֹא טַעַם טַעַם
שֶׁל יְרֵאת חַטָּא, פִּירוּשׁ: שֶׁהֶלְכוֹת נִקְרָא טַעַם
שֶׁל חֲכָמָה לְפִי שְׂבִהֵן וְעַל יָדֵן מְשַׁג הַמַּהוֹת
חֲכָמָתוֹ יִתְבָּרֵךְ שֶׁנִּתְלַבְּשָׁה בְּהֶלְכָה זוֹ, מֵה
שְׂאִין כֵּן בְּלִמּוּד הַפְּנִימִיּוֹת הַנִּקְרָא מְדַרְשׁ אִין
מְשַׁג הַמַּהוֹת מִמֶּשׁ, וְלִכְּוֹן נִקְרָא שְׂלֵא טַעַם
טַעַם שֶׁל חֲכָמָה, פִּירוּשׁ: הַמַּהוֹת מִמֶּשׁ. וְעַם

כָּל זֶה מִי שֵׁשׁ בְּיָדוֹ הֵלְכוֹת וְאֵין בְּיָדוֹ מְדָרְשׁ
 לֹא טַעַם טַעַם שֶׁל יִרְאַת חֹטֵא, כִּי אֵף שֶׁבְּלִמּוּד
 הַמְדָרְשׁ אֵין מְשַׁג רַק הָאֲרָה, מִכָּל מְקוֹם זֶה
 הֵאֲרָה מְבִיאָה לְיַד יִרְאַת חֹטֵא... וְעוֹד, כִּי
 אֵף שְׁזָהוּ רַק הָאֲרָה, הֵנָּה הִיא הָאֲרָה מִבְּחִינּוֹת
 הַפְּנִימִיּוֹת, כִּי אוֹרֵיתָא סְתִים וּגְלִיא.

(לקוטי תורה לבעל התניא שם טור ד')

**עַל יְדֵי שִׁירְאַת הַשֵּׁם הִיא אוֹצְרוֹ, עַל יְדֵי
 זֶה הַתּוֹרָה נִקְרָא תּוֹרַת הַשֵּׁם**

וְזָהוּ גַם כֵּן עֲנִין מְאֹמֵר רְבוּתֵינוּ זְכוֹרֹנָם
 לְבִרְכָה פָּרָק ב' דְּשֶׁבֶת (דף ל"א סוף עמוד
 א'), קִבְעַת עֵתִים לַתּוֹרָה כּו', פִּלְפֶּלֶת בְּחֻכְמָה
 כּו', וְאַפְלוּ הָכִי אֵי יִרְאַת הַשֵּׁם הִיא אוֹצְרוֹ
 אֵין, אֵי לֹא לֹא, מְשָׁל לְאָדָם שְׁאֹמֵר לְשְׁלוּחוֹ:
 הַעֲלָה לִי כּוֹר חֲטִין לְעֲלִיָּה, הֶלֶךְ וְהַעֲלָה לוֹ,
 אָמֵר לִיָּה, עֲרֵבֶת לִי בְּהֵן קֵב חֲמִטִין, אָמֵר לִיָּה
 לָאוּ, אָמֵר לִיָּה מוּטָב שְׁלֹא הַעֲלִיתָהּ. וְהַעֲנִין,

כִּי חָטָה הוּא כ"ב אַתּוּן דְּאוּרִיתָא. וְקַב
 חֲטָמִין פֶּרֶשׁ רִש"י אֶרֶץ מְלַחָה, וְהוּא עֲנִין וְלֹא
 תְּשִׁבִית מְלַח כּו'. וְזֶהוּ שְׁנֹזְפֵר עֲרִבְתָּ לִי בְּהֵן
 קַב חֲמָטִין, דְּתַבַּת לִי מִיְתֵר, אֲלָא דְרַצָּה לֹמֵר
 שְׁעַל יְדֵי שְׂרִיאַת הַשֵּׁם הִיא אוֹצְרוֹ אֲזִי הַתּוֹרָה
 וְהַחֲטִים הֵם לִי, וְנִקְרָא תּוֹרַת הַשֵּׁם... מֵה
 שְׂאִין כֵּן תּוֹרָה בְּלֹא יִרְאֶה כּו'.

(לקוטי תורה לבעל התניא שם דף ו' טור א')

מַעֲלַת עֲנִין "לְרִיחַ שְׁמָנִיךָ" [לְמוֹד
 פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה] עַל "שֶׁמֶן תּוֹרַק" [לְמוֹד
 נִגְלָה דְּתּוֹרָה]

א. עוֹד יֵשׁ לֹמֵר בְּפִרוּשׁ לְרִיחַ שְׁמָנִיךָ כּו'
 וְשֶׁמֶן תּוֹרַק כּו'... הִנֵּה בְּלְמוֹד הַמְצוּוֹת
 מְשַׁנָּה וְתִלְמוּד מְשִׁיג וְתוֹפֵס הַמַּהוּת חֲכָמְתוֹ
 יִתְבָּרֵךְ מֵאַחַר שְׁנַת־לְבָשָׁה בְּדַבְרִים גְּשָׁמִיִּים
 שֶׁהֵן רְצוֹנוֹ וְחֲכָמְתוֹ יִתְבָּרֵךְ מִמֶּשׁ, וְזֶהוּ עֲנִין
 שֶׁמֶן תּוֹרַק כּו', מֵה שְׂאִין כֵּן בְּסִפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת

שַׁבְּתַנּוּךְ שְׂאִינוּ מְשֹׁגַג כָּלֵל חֲכָמְתוֹ יִתְבָּרַךְ
הַמְּלַבֶּשֶׁת בְּתִבּוֹת וְצִרוּפֵי אוֹתִיּוֹת, וְכִמּוֹ שְׁכַתְּב
בְּזוֹהַר בְּהַעֲלֵתְךָ (דף קנ"ב ע"א) שֶׁפִּשְׁטִיּוֹת
הַמּוֹבְנִין מִן הַסְּפוּר מַעֲשִׂיּוֹת שֶׁבִּתְוֹרָה נִקְרָא
לְבוֹשָׁא דְאוֹרֵיְתָא, וּבְאֵר הַרְמ"ז שֶׁם, כְּמוֹ
עַל דְּרָךְ מְשָׁל פְּסוּק וְאַלֶּה כּוֹ' בְּאַרְצֵי אֲדוּם
כוֹ', שְׂוֹדָאֵי מַעֲשֵׂה שְׁהִיָּה כְּךָ הִיָּה וְאִין
יּוֹצֵא מְדֵי פְּשׁוּטוֹ, אֲבָל אִין כְּוֹנֵת ה' בּו
בְּעֵצִים אֲבָל בָּהּ נִגְנְזוּ סוּדוֹת עוֹלָם הַתְּהוֹ
כוֹ', עֵינֵי שָׁם וּבְזוֹהַר שָׁם (דף קמ"ט ע"ב)
שֶׁהָאֵרִיךְ בְּזוֹהַר.

ב. וּבַפְּרָדֵס (שְׁעַר כ"ז פֶּרֶק א') הָאֵרִיךְ בְּבֵאוֹר
מֵאֲמַר הַזוֹהַר הַנִּלְל, וְכַתְּב וְזוֹהַר לְשׁוֹנוֹ: אֲבָל
כְּאֲשֶׁר יָבוֹא הָאָדָם לְלַמֵּד בְּתוֹרָה, צָרִיךְ
שְׁיִהְיֶה כְּוֹנֵתוֹ שֶׁהוּא לוֹמֵד הָעֵנִינִן הַהוּא בְּמָה
שֶׁהֵם דְּבָרִים אֱלֹקִיִּים שֶׁנֶּעְלָה מִמֶּנּוּ עֵצִים
פְּנִימִיּוֹתָם וְכוֹ', וְעַם הַיּוֹת שֶׁהוּא לֹא יִשְׁכִּיל
בָּהּ פִּי אִם פִּשְׁטִיּוֹת הַסְּפוּר, וְאִין צָרִיךְ לוֹמַר

זֶה אֵלָא אֶפִּילוּ מִי שְׁלֵא יְבִין כָּלֵל כּו', גַּם לוֹ
יֵשׁ שְׂכָר טוֹב, עכ"ל.

ג. וְלִכֵּן הָאוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה וּפְשָׁטֵיּוֹת הַסְּפֹר
נִקְרָא רֵיחַ שְׁמֹנִיף, כִּי עִם הֵיּוֹת שְׁאִינוֹ
מוֹבָן וּמְשֻׁגַּג כָּלֵל פְּנִימִיּוֹת חֲכָמָתוֹ יִתְבָּרֵךְ
הַגְּנוּזָה וּמְלַבֶּשֶׁת בְּסִפּוֹר מַעֲשֵׂה וְאוֹתִיּוֹת
הֵהֱם... עִם כָּל זֶה הָאוֹתִיּוֹת וּפְשָׁטֵיּוֹת הַסְּפֹר
הֵן הֵן רֵיחַ שְׁמֹנִיף, שְׁבָהֶם וְעַל יָדָם מִמְּשִׁיךְ
הַקּוֹרָא בַּמֶּקְרָא רֵיחַ וְהָאָרָה מִבְּחִינַת שְׁמֹן
מִשְׁחַת קֹדֶשׁ, וְכִמוֹ עַל דְּרָךְ מְשָׁל שְׁמֵרֵיחִים
רֵיחַ הַטּוֹב אֵף עַל פִּי שְׁאִינוֹ טוֹעֵם אוֹתוֹ בְּפִי
כָּלֵל וְאֵף עַל פִּי שֶׁהוּא רְחוֹק מִמֶּנּוּ כּו'.
וְאִדְרָבָה הָרֵיחַ הַזֶּה נִמְשָׁךְ מִמְּקוֹם עֲלִיּוֹן
בְּיוֹתֵר, שֶׁהוּא בְּחִינַת שְׁמֹן הַמְּרִיחַ שְׁלִמְעָלָה
מִבְּחִינַת שְׁמֹן סֵתָם, חֲכָמָה עֲלִיּוֹנָה כּו', וְלִפִּי
שֶׁהוּא גְבוּהָ יוֹתֵר בְּמַעְלָה לֹא יָכוֹל לָבוֹא
בְּהַתְגַּלוֹת בְּבְחִינַת קְרוֹב בְּבְחִינַת טַעַם כְּעֲנִין
שְׁמֹן תּוֹרָק כּו', אֵלָא בְּבְחִינַת רֵיחַ לְבַד כּו'...

וְאֵף עַל פִּי כֵן יֵשׁ גַּם כֵּן מֵעֵלָה יִתְּרָה וְעֲצוּמָה
 בְּבַחֲיִנַת שְׁמֵן תּוֹרֵק שֶׁהוּא הַמְשַׁכֵּת עֲצָמִיּוֹת
 חֲכָמָה עֲלִיוֹנָה וְלֹא רִיחַ וְהָאֲרָה לְבַד כּו',
 וּשְׁנִיָּהֶם כְּאֶחָד טוֹבִים.

(לקוטי תורה לבעל התניא, שיר השירים דף ג' טור ג')

הזהר סגלה אף שאינו מבין

וּבְנִדּוּן שְׁאֵר הַלְמוּד יִהְיֶה בְּזֶה הָאֶפֶן: מִי
 שֶׁהוּא בְּעַל עֵסֶק גָּדוֹל יִהְיֶה רַב לְמוֹדוֹ
 בְּזֶהר הַקְדוּשׁ אֵף שְׁאִינוּ מִבִּין, כִּי מָה אֲכַפֵּת
 לִי שְׁאִינוּ מִבִּין אֶפְלוּ הֵכִי הוּא סִגְלָה.

(מאמרי אדמו"ר הזקן הקצרים דף תקע"א)

בשבת ילמד כל היום זהר

יְלַמֵּד בְּכָל יוֹם זֶהר מְעֵט, וּבִשְׁבֻט כָּל הַיּוֹם
 זֶהר.

(מאמרי אדמו"ר הזקן פְּרֻשֵׁת תַּצֵּא דף תתל"א)

מִי שֶׁהוּא בְּעַל עֵסֶק גָּדוֹל, יִהְיֶה רַב לְמוֹדוֹ
 בְּזֶהר הַקְדוּשׁ, עֵת קְבוּעַ בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד

ספרי מוסר, ובפרט בספר הזוהר במאמר קן צפור.
(אדמו"ר הזקן - בעל התניא)

על ידי טעימת יינה של תורה, פנימיות התורה, מתעורר האדם באהבה נפלאה שלמעלה מן הדעת וההשגה

פנימיות התורה הוא בחינת משקה המשפרת, כמו יין לאחר שנכנס במעיו יצא מהעלמו ומתגלה ואז משפר ומבלבל הדעת וההשגה מפני שהיה בו כח שלמעלה מן השכל בהעלם, ועתה יצא ונתגלה, כמו כן ברזין דאורייתא שהוא מה שלא נתלבשה במצוה אלא הן ספור גדלת אור אין סוף ברוך הוא למעלה עד אין קץ ולמטה עד אין תכלית וכו' להשפיל ולהשיג סדר כל ההשתלשלות ולספר בשעור קומת עצמות המאציל והנאצלים, כמו כל מאמרי האדרא רבה ואדרא זוטא שהוא בחינת

אֶהְבֶּה רַבָּה שְׁלֹמֶעֱלָה מִן הַדַּעַת וְכוּ' וְרִזִּין
דְּאוּרִיתָא שְׁלֹמֶעֱלָה מִן הַהַשְׁגָּה בְּהַעֲלֵם גָּדוֹל,
וְכַשְׁטוּעִמִּים וּמְשִׁיגִים יִתְבַּלְבַּל דַּעְתּוֹ, כְּלוּמַר
שְׁנוּלֵד לוֹ מִחֶמֶת הַהִתְבּוֹנְנוֹת בְּהֵם אֶהְבֶּה
נִפְלְאָה שְׁלֹמֶעֱלָה מִן הַדַּעַת וְהַהַשְׁגָּה וְכוּ'.

(ספר מאמרי אדמו"ר הזקן (בעל התניא) תקס"ג חלק ב', ד"ה והשתיה כפדת)

וּכְמוֹ שְׁשִׁמְעֵנוּ בְּפִרוּשׁ מִפִּי אַדְמו"ר הַזְקֵן
(בַּעַל הַתְּנִיָּא) בְּלִיאֲזַנִּי, שֵׁשׁ בְּחִינַת
טְמֵטוּם הַמַּח וְכוּ', וְלָזֶה מוֹעִיל קְרִיאַת דְּבָרֵי
הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ אֲף דִּלָּא יָדַע מַאי קָאָמַר.

(חנה אריאל, להרי"א מהומיל, שמות עמוד ס"ד)

לְהַנְצִיל מִמַּחֲשָׁבוֹת זָרוֹת בְּעַת הַתְּפִלָּה

שְׁמַעְתִּי מִמֶּהָרָם הַלְוִי יִפֶּה שְׁאָמַר בְּשֵׁם
אַדְמו"ר הַזְקֵן (בַּעַל הַתְּנִיָּא) נִשְׁמַתּוּ
בְּגַנְזֵי מְרוּמִים: סְגֻלָּה לְמַחֲשָׁבוֹת זָרוֹת בְּעַת
הַתְּפִלָּה הוּא ג' דְּרָכִים וְכוּ', וְכֵן סֵפֶר הַזֹּהַר
הַלְשׁוֹן מְסַגֵּל לְנִשְׁמָה אֲף עַל פִּי דִּלָּא יָדַע מַאי

קאָמַר, וְלָכֵן כִּיּוֹן שְׂגִי דְבָרִים אֵלּוּ אֵינָם
צָרִיכִים כּוֹנֵנָה, לָכֵן מוֹעִילִים לְטֵהָר הַמַּחֲשָׁבָה
מִמַּחֲשָׁבוֹת זָרוֹת.

(ספר מגדל עז, מאמרי דברי אלקים חיים מאדמו"ר חב"ד, עמ' תכ"ו)

**סגלה לבעל עסק שיהיה רב למודו
בזהר הקדוש**

בְּנִדּוֹן שְׂאָר הַלְמוּד יִהְיֶה בְּזֵה הָאָפֶן, מִי שֶׁהוּא
בַּעַל עֵסֶק גָּדוֹל יִהְיֶה רַב לְמוּדוֹ בְּזֵהר
הַקְּדוֹשׁ, אֶף כְּשֶׁאֵינוֹ מִבֵּין, כִּי מָה אַכְפֶּת לִי
שֶׁאֵינוֹ מִבֵּין, אֲפֹלוֹ הֵכִי הוּא סְגָלָה.

(מאמרי אדמו"ר הזקן הקצרים דף תקע"א)

עֲנִין לְמוּד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה שֶׁהָאֵרִיכוּ בְּזֵהר
וְתִקּוּנֵים וּבְעֵץ חַיִּים בְּחִיּוּב לְמוּד זֶה,
וְכִמוֹ שֶׁכָּתַב בַּסֵּפֶר רֵאשִׁית חֲכָמָה בַּהַקְּדָמָה
וּבִשְׁל"ה בְּמַסְכַּת שְׁבוּעוֹת שְׁלוֹ בַּפָּרֶק גַּר
מִצְוֵה הַפְּלִיג מְאֹד בְּמַעֲלַת לְמוּד זֶה... וְהִנֵּה
בְּכָלֵל מְקָרָא הוּא גַם כֵּן לְמוּד פְּנִימִית הַתּוֹרָה

שְׁהָרֵי מְדַרְשׁ הַזֹּהַר הוּא עַל פְּסוּקֵי הַתּוֹרָה.

(לקוטי תורה פרשת ויקרא דף ה:)

שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה דְבָרִים הֵם לְהִסִּיר כָּל הַמוֹנְעִים
בְּתַפְלָה וְכוּ', וְהַג' הוּא עֵסֶק וְלַמּוֹד
דְּבָרֵי מוֹסֵר הַנִּמְצָאִים בַּזֹּהַר מְלִשׁוֹן הָאָרֶה,
שְׁמַאִיר בְּמָקוֹם הַחֲשֵׁךְ שֶׁהוּא חֲכַמַת אֲמֵת.

(לקוטי תורה פרשת תבוא)

לְמוֹד בַּזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ מִסִּיר טְמֵטוֹם הַלֵּב.

(מאה שערים לבעל התניא)

לְקַט מְשִׁיחוֹת הַרְבֵּי מְלִיּוּבָאוּיִטְשׁ זצ"ל

לְמוֹד הַזֹּהַר מְרוֹמֵם אֶת הַנֶּפֶשׁ - לְמוֹד
הַמְדַרְשׁ מְעוֹרֵר אֶת הַלֵּב - וְאֲמִירַת תְּהִלִּים
בְּבִכֵּי וּדְמָעוֹת "שׁוֹטְפֵת אֶת הַכְּלִי"

ט"ו טבת - הַסִּכַּת וּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל! הֵעֵת הַזֹּאת
הִיא מוֹעֵד הַגְּאֻלָּה עַל יְדֵי מְשִׁיחַ צְדָקֵנוּ

וְהִיסוּרִים הַבָּאִים עָלֵינוּ הֵם חֻבְלֵי מְשִׁיחַ. אֵין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין אֶלָּא בְּתִשׁוּבָה. אֵל תִּתְּמִינוּ לְנִבְיָאֵי הַשָּׁקֶר הַמְּבִטִיחִים לָכֶם יְשׁוּעוֹת וְנִחְמוֹת... זְכְרוּ דְבַר הַשֵּׁם (יְרַמְיָהוּ יז, ה) "אָמַר הַשֵּׁם אָרוּר הַגֹּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח בְּאָדָם וְשֵׁם בְּשׂוֹר זָרְעוֹ וּמִן הַשֵּׁם יִסוּר לְבוֹ". שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד הַשֵּׁם אֱלֹקֵיךָ וְהִכֵּן עַצְמְךָ וּבְנֵי בֵיתְךָ לְקַבֵּל פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדִקְנוּ. הִבָּא בְּקֶרֶב מִמֶּשׁ.

ט"ז טבת - הרבי "צמח צדק" אמר פעם ביחידות: למוד הזהר מרומם את הנפש, למוד המדרש מעורר את הלב, ואמירת תהלים בבכי ודמעות "שוטפת את הכלי".

(ספר חגי ומועדי ישראל שעי"ר. ר. זמיר, וכן נדפס בספר שיחות לנער כרך ד' תשכ"ו - תשכ"ח)

בְּקֶשֶׁר לְכַנוּסֵי הַיְלָדִים, לְמוֹד הַזֹּהַר

הוֹרְאוֹתָיו הָאֲחֵרוֹנוֹת שֶׁל כְּבוֹד קִדְשֵׁת אַדְמו"ר (שְׁלִיט"א) (זְכֹר צְדִיק

לְבָרְכָהּ) בְּקֶשֶׁר לְכַנוּסֵי הַיְלָדִים, לְמוֹד הַזֶּהר וְכוּ', מוֹכִיחִים לְמַעַלָּה מִכָּל צֶל שֶׁל סֶפֶק, עַל גְּדֹל הַשְּׁעָה בָּהּ אָנוּ נִמְצָאִים, וְלִכֵּן דּוֹקָא בְּרָגְעִים גְּדוֹלִים אֵלּוּ מִטְּלַת הַחֹבֶבָה שֶׁל כְּלָנוּ, לֵאלּוּ יוֹצֵא מֵהַכָּלֵל, לְהַתְגַּיֵּס בְּמֶרֶץ לְמַבְצְעֵי הַקְּדוּשִׁים שֶׁל כְּבוֹד קְדוּשַׁת אֲדָמוֹ"ר (שְׁלִיט"א) (זְכַר צְדִיק לְבָרְכָהּ), וּבְמִיחָד בְּכָל הַקְּשׁוֹר לְמַבְצָע "וְהַשִּׁיב לֵב אָבוֹת עַל בְּנֵים". מְבַצֵּעַ זֶה חַיֵּב לְהִיּוֹת חָקוֹק בְּמַחֲנוֹ וּבְלְבוֹתֵינוּ, עֹשְׂרִים וְאַרְבַּע שָׁעוֹת בִּימְמָה, וְעַל כָּל אֶחָד וְאַחַת מֵאַתָּנוּ, לְתַת לְעֶצְמוֹ דִּין וְחֶשְׁבוֹן, יוֹם יוֹם, שְׁעָה שְׁעָה, מֵהַנַּעֲשָׂה וּמֵהַיָּכוֹל לְהַעֲשׂוֹת בְּעֵנִין זֶה.

(עֲלוֹן כֶּפֶר חב"ד תש"מ - תשמ"א, דְּבַר הַמַּעֲרַכֶּת)

הַגָּאוֹן רַבִּי מְנַחֵם זְעֵמְבָא זְכַר צְדִיק לְבָרְכָהּ:
גַּם בְּלִי הַבְּנָה מְקִיִּים מִצּוֹת לְמוֹד
וְרֵאִיתִי בְּהַסְכָּמַת הַגָּאוֹן רַבִּי מְנַחֵם זְעֵמְבָא
זְכַר צְדִיק לְבָרְכָהּ עַל הַסֶּפֶר יִלְקוּט

לח | כ"ק אדמו"ר הזקן הרב בעל התניא זוהר חב"ד

נחמני, וזה לשונו: "ראיתי חדוש בדברי רבינו הרב מלאדי זכר צדיק לברכה בלקוטי תורה ויקרא, שכתב דגם לדעת המגן אברהם בארח חיים, דאם אינו מבין למודו אינו מקיים בזה מצות תלמוד תורה, באגדה אינו כן, דשם גם בלי הבנה מקיים מצות למוד",
יעין שם.

מִרְנָא וְרַבְנָא הוּד כ"ק אַדְמו"ר הַזְקֵן הַרְבַּ בְּעַל הַתְּנִיָא

ספר תורה אור פרשת חיי שרה דף ט"ז עמוד ב'

עקר הדבר הם תורה ומעשים טובים

ועתה צריך להבין ענין אהבה ויראה שהם רק גדפין לבד להגביה עקר הדבר שהם תורה ומעשים טובים. ולהבין מהות

הָאֵהָבָה מָה הִיא. הִנֵּה בְקָרִיאַת שְׁמַע צָרִיךְ
שְׁיִמְלִיכוּהוּ לְמַעְלָה וּלְמַטָּה וּלְאַרְבַּע רוּחוֹת
הָעוֹלָם. פְּרוּשׁ דְּכָתִיב "מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ"
וְתִרְגּוּמוֹ זִיו יִקְרִיֶה שֶׁהוּא רַק זִיו וְהִתְפַּשְׁטוֹת
וְהָאָרָה בְּלִבְד הַמְתַּלְבֶּשֶׁת תוֹךְ כָּל עֲלָמִין,
וְכָתִיב אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ אֲנִי מְלֵא
בְּבַחֲיִנַת עֲצָמוֹת אֱלֻקוֹת שְׁאִינוֹ נִתְפָּס תוֹךְ
מִדָּה וּגְבוּל. וְהֶעֱנִין שְׁשֵׁנִיָּהֶם אִמַּת כו'. כַּמְשָׁל
בְּטוֹל זִיו הַשָּׁמֶשׁ בְּמִקּוֹר הַשָּׁמֶשׁ עֲצָמָה כִּידוּעַ
שְׁבָאִמַּת עֲצָמוֹת אֱלֻקוֹת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ. אֵךְ
מָה שֶׁהוּא מִתְפַּשֵּׁט תוֹךְ כָּלִי וּגְבוּל הוּא בְּטֹל
וְנִכְלָל בְּמַהוּתוֹ וְעֲצָמוֹתוֹ אֱלֻקוֹת כו'.

יְתַעוֹרַר בְּלִב תְּשׁוּקָה וְלֹא יִפְרֵד כָּלָל

וְהִנֵּה כְּשִׁיתְּבוֹנֵן אָדָם הֵיטֵב בְּזֶה בְּפִסּוּקֵי
דְּזִמְרָה וּבְקָרִיאַת שְׁמַע, אֵיךְ שְׁבָאִמַּת
הוּא כֵּן שֶׁהָעוֹלָמוֹת בְּטֹלִים בְּמִקּוֹר חֵיוֹתָם רַק
מִפְּנֵי שֶׁהָאָדָם הוּא בְּכָלִי גְשָׁמֵי הַגּוֹף שֶׁהוּא

מִשְׁכָּא דְחַוְיָא שְׁמַתְגַּדֵּל וּמִתְרַבֵּה מִגְּשָׁמִיּוֹת
הַמִּסְתִּיר וּמַעֲלִים שְׁלֵא יוּכַל לְרֹאוֹת בְּעֵינַי
רְאִיהַ חוֹשִׁית אֲזִי יִתְעוֹרֵר בְּלֵב תְּשׁוּקָה שְׁיִהְיֶה
קָשׁוּר בְּהַתְּבוֹנְנוֹת זֶה כָּל הַיּוֹם וְלֹא יִפְרֹד מִמֶּשׁ
כָּלֵל. וְזֶהוּ קִבְּלַת מַלְכוּת שָׁמַיִם בְּפָסוּק רֵאשׁוֹן
וְאֶהְבֶּת שְׁיִהְיֶה הַיְי"ה אֱלֹקֶיךָ שְׁיִהְיֶה תָּמִיד
קָשׁוּר בְּהַתְּבוֹנְנוֹת זֶה בְּטוֹל הָעוֹלָמוֹת לְהַמְחִיָּה
וּמַהֲוֶה אוֹתָם.

**בְּעֶסְקוּ בַתּוֹרָה נַעֲשֶׂה יַחַד אֲמַתֵּי עַם
הַתּוֹרָה וְאוֹרֵיָתָא וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כִּלָּא
חַד מִמֶּשׁ**

רַק מִפְּנֵי הַיּוֹת כִּי גוֹפּוֹ הַגְּשָׁמִי לֹא יוּכַל לְקַבֵּל
בְּטוֹל אֲמַתֵּי הַנּוֹזֵכֵר לְעִיל יִגְמֹר בְּדַעְתּוֹ
בְּקִרְיַאת שְׁמַע עֲנִיךָ לְמוֹד הַתּוֹרָה בְּאָמְרוֹ
וְדַבְּרַת בָּם. דְּהֵינּוּ שְׁנַפְּשׁוּ הָאֱלֹקִית בְּעֶסְקוֹ
בַתּוֹרָה נַעֲשֶׂה יַחַד אֲמַתֵּי עַם הַתּוֹרָה
וְאוֹרֵיָתָא וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כִּלָּא חַד מִמֶּשׁ

כִּי אוֹרֵייתָא מִחֻכְמָה עֲלָאָה נִפְקֵת וְנִתְלַבְּשָׁה
בְּעֵנִינֵי זֶה הָעוֹלָם וְכִשְׁאָדָם מִלְּבִישׁ נִפְשׁוֹ
הָאֱלֵקִית בְּעֵנִינֵי לְמוֹד הַתּוֹרָה שְׂבֻזָּה הָעוֹלָם
אֲזִי גַם שָׂרֵשׁ נִפְשׁוֹ לְמַעְלָה מִתְלַבֵּשׁ גַּם כֵּן
בַּתּוֹרָה שְׁלִמְעָלָה עַד רוּם הַמַּעְלוֹת וְנַעֲשֶׂה שֵׁם
יְחִוּד גָּמוּר.

**יְשִׁיב אֶל לְבוֹ שְׁהֵשֵׁם הוּא הַמוֹצִיא אוֹתוֹ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם**

וְזֶהוּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹשֵׁב וְשׁוֹנֶה כְּנֶגְדּוֹ
כַּנִּ"ל. וְזֶהוּ ה' צִלְהָ פְרוּשׁ כְּמוֹ צֶלַל. וְהִנֵּה
כְּתִיב אֲנִי הוֹי"ה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. פְּרוּשׁ שְׁלֵא יֵאמֶר הָאָדָם בְּדַרְךְ
שְׁפָלוֹת הָאֵיף יִגִיעַ לְמַדְרַגַּת הַיְחִוּד בַּתּוֹרָה
וְתִפְלָה מֵאַחַר שֶׁהוּא עֲדִין אֵינוֹ סוּר מֵרַע גָּמוּר
כו' וְהוּא עֲדִין בְּשִׁלְמוֹת אֶצְלוֹ. זֹאת יְשִׁיב אֶל
לְבוֹ שְׁהֵשֵׁם הוּא הַמוֹצִיא אוֹתוֹ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם.
פְּרוּשׁ שֶׁהוּא מְבַדִּיל וּמְפָרֵשׁ בְּנִפְשׁוֹ הַטּוֹב מִן

הַרַע הַנֶּפֶשׁ אֱלֻקִית מִנֶּפֶשׁ הַבְּהֵמִית כִּשֶׁהוּא
עֲדִין לֹא עָשָׂה רַע בַּפֶּעַל מִמֶּשׁ. וְאֶפִּילוּ רָשָׁע
גָּמוּר הוּא מִמְּשִׁיךְ בְּנִפְשׁוֹ הָאֱלֻקִית בְּעֶסְקוֹ
בַּתּוֹרָה רַק שֶׁעָלָיו נֶאֱמַר וְלָרָשָׁע אָמַר אֱלֻקִים
מֵה לָךְ לְסֵפֶר חֻקֶי. פְּרוּשׁ שָׂאִין תּוֹעֵלֶת לְנִפְשׁוֹ
הָאֱלֻקִית מִפְּנֵי שֶׁעָלָיו נֶאֱמַר וְתִשְׁלַךְ דְּבָרֵי
אֲחֵרֶיךָ שֶׁלֹּא יוּכַל לְהַמְשִׁיךְ בַּתּוֹךְ פְּנִימִיּוֹתוֹ
וְדִי לַמַּבִּין.

מִרְנָא וְרַבְנָא הוּד כ"ק
אֲדַמו"ר הָאֶמְצָעִי נ"ע מְלִיּוּבְאוּוִיטְשׁ

בַּהֲקַדְמָתוֹ לְסֵפֶרוֹ הַקְּדוֹשׁ אִמְרֵי בֵּינָה

נוֹדַע לְכָל בָּאֵי שַׁעְרֵי אוּר תּוֹרַת אֶמֶת

הַיּוֹת נוֹדַע לְכָל בָּאֵי שַׁעְרֵי אוּר תּוֹרַת אֶמֶת
שֶׁהִיא יוֹצֵא מִפְּרֹשׁ מִפִּי קְדוֹשׁ עֲלִיוֹן

כבוד אֲדוֹנָי אָבִי מוֹרֵי וְרַבֵּי זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה בְּכָל
 דְּרָשׁוֹתָיו מְדֵי שֶׁבֶת בְּשִׁבְתוֹ בְּכָל יְמֵי חַיִּים
 חַיּוֹתוֹ בְּרַבִּים וּבִיחִידוֹת לִיחִידֵי סִגְלָה הַכֵּל הִיָּה
 לְקַבֵּעַ אַחַדוֹת הַשֵּׁם הַפְּשׁוּטָה שֶׁהוּא בְּחִינַת
 עֲצָמוֹת אֹרֹךְ אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא בְּמַח וְלֵב כָּל
 אֶחָד כְּפִי אֲשֶׁר יוּכַל שְׂאֵת בְּכָל חַד לְפִי שֶׁעוֹרָא
 דִּילִיָּה בְּפָנִים מְסִבִּירוֹת וּמְאִירוֹת בְּנַפְשׁ הַשׁוֹמֵעַ
 וּמְקַבֵּל. וְיִסוּדוֹת דְּבָרֵי קִדְשׁוֹ הֵמָּה כְּתוּבִים
 נִמְצְאוּ בְּרַב דְּבָרָיו הַכֵּל עַל עֲנִיָּן יְחוּד אֱלֻקוֹת
 הָאֲמִתִּי בְּבְחִינַת יְחוּדָא עֲלָאָה וְיְחוּדָא תַּתָּאָה
 שֶׁהוּא ב' שְׁמוֹת דִּהוּי"ה וְאֱלֻקִּים כְּמוֹ שְׁכָתוּב
 וְיַדְעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל לְבַבְךָ כִּי הוּי"ה הוּא
 הָאֱלֻקִּים וְכֵן אַתָּה הָרְאֵת לְדַעַת כִּי הַשֵּׁם הוּא
 הָאֱלֻקִּים וְכֵהָאֵי גְוֹנָא רַבִּים בְּכְתוּבִים.

כָּלְלָא דְכָל אֹרִיתָא שְׁבַכְתָּב וְשַׁבְעַל פָּה
 יְסוּד כָּל הַמְצוּוֹת

וְאָמְרוּ בְּזוּהַר תְּרוּמָה דְדָא כָּלְלָא דְכָל אֹרִיתָא
 שְׁבַכְתָּב וְשַׁבְעַל פָּה יְסוּד כָּל הַמְצוּוֹת

שֶׁהֵן רַק יְחִוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתִּיה
שֶׁהוּא ב' שְׁמוֹת דְּהוּי"ה וְאַלְקִים כִּידוּעַ וְהוּא
הַנְּקָרָא בְּזֵהר סוֹבֵב כָּל עֲלָמִין וּמְמַלֵּא כָּל
עֲלָמִין וְהֵינוּ שֹׁמְעֵי יִשְׂרָאֵל וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד
מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד שֶׁנְּקָרָא יְחִוּדָא עֲלָאָה
וְיְחִוּדָא תַּתָּאָה.

לְדַרְשׁ הַשֵּׁם בְּאַמֶּת וּבִתְמִים

כִּידוּעַ לְכָל יוֹדְעִים וּמְבִינִים יְשָׁנִים גַּם
חֲדָשִׁים אֲשֶׁר טָעְמוֹ בְּנַפְשָׁם מְעַט
מְזַעֵיר לְקַבֵּעַ בְּמַחֵם וּלְבָם אַחֲדוּת הַשֵּׁם
הַפְּשׁוּטָה וְיְחִוּדוֹ יִתְבָּרַךְ לְקִרְבֵּי אֵל הַשֶּׁכֶל
וְהַלֵּב בְּכַמָּה מִיָּנִי אֶפְנִים שׁוֹנִים אִישׁ אִישׁ לְפִי
הִכְנַת לְבָבוֹ וּמַחוֹ לְדַרְשׁ הַשֵּׁם בְּאַמֶּת וּבִתְמִים
וּבְרַגְלֵי לֵוִי הִיגִיעָה וְהָעֲבוּדָה בְּמַח וּלֵב שָׁלֵם
כָּל יְמֵי חַיֵּי הַבָּלוּ כו'.

הָעֵקֶר וְיִסוּד כָּל הַתּוֹרָה וּמִצְוֹת

וְלִזְאֵת אִמְרַתִּי לְנַפְשִׁי זֶה כֶּמָּה שֶׁמִּצְוָה וְחֻבָּה
עָלַי לְלַקֵּט בְּאִמְרִים מִתּוֹךְ וְתַמְצִית

דְּבָרֵי קִדְשׁוֹ זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה נִשְׁמְתוּ עֵדֶן
 הַנְּאֻמִּים וְנִמְצְאִים בְּכִתְבֵים עַל פְּסוּק שְׁמַע
 יִשְׂרָאֵל כּו'. וְהוֹסַפְתִּי בְּאוֹר דְּבָרִים מֵאֲשֶׁר
 נִקְבַּע בְּמַחֵי וּלְבָבִי לְפִי עֲרָפִי הִדַּל וּמֵאֲשֶׁר
 יִדְעֵתִי תִשׁוּקַת לֵב אֲנָשִׁים כְּעֲרָפִי בְּהִשְׁגַּת
 הַדְּבָרִים עַל בּוֹרֵיזֵן לְמִצְא מְרֻגוּעַ לְנַפְשָׁם כֹּל
 הַיָּמִים וּבְכַפְרֵט בְּעַת הַכֶּשֶׁר וְעַת לְכֹל חִפְזֵן וְכו'.
 כִּדִּי שִׁיְהִיָּה מִן הַמוֹכֵן בְּמַח וְלֵב לְהַעֲמִיק דַּעַת
 בְּיַחְוּדָא עֲלָאָה וְיַחְוּדָא תַתָּאָה דְשְׁמַע יִשְׂרָאֵל
 וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד אִישׁ כְּפִי
 יְכַלְתּוּ, שְׁזַהוּ הָעֵקֶר וְיִסוּד כָּל הַתּוֹרָה וּמִצְוֹת
 וְיִסוּד הָעֲבוּדָה שְׁבִלֵב וְגַם יִסוּד הָאֲמוּנָה
 שְׁלִמְעָלָה מִן הַדַּעַת וְכֵאֲשֶׁר יִדוּעַ לְכֹל טוֹעִם
 טַעַם בְּדְבָרֵי אֱלֹקִים חַיִּים בְּכֹל לֵב וְנַפֶּשׁ וְכו'.
 מִי שֶׁלֹּא לּוֹמֵד לְדַעַת אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, דְּהֵינּוּ בְּלִמּוּד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה, יוֹתֵר
 טוֹב לוֹ שֶׁלֹּא נִבְרָא.

וּלְזֹאת צוּיְתִי לְהַדְפִּיס בְּפִתְיַחַת הַכְּתָבִי תּוֹרָה

שֶׁל אֲדוֹנָי אָבִי מוֹרֵי וְרַבֵּי הַגָּאוֹן זְכוֹרוֹנוֹ
 לְבִרְכָה שֶׁמִּצָּאתִי בַּפְּתוּבִים אֶצְלֵי דְבָרִים
 כַּהוֹיָתָן מִמֶּשׁ עַל פְּסוּק וַיִּדְעַתְּ הַיּוֹם וְהִשְׁבַּתְּ
 כּו', בְּעֵינַי הַדְּעַת וְהָאִמוּנָה לְמַעַן דַּעַת כָּל אִישׁ
 פְּשוּטֵי הַדְּבָרִים בְּכִלְלוֹת עֵינַי יַחֲוּדָא עֲלָאָה
 וַיַּחֲוּדָא תַתָּאָה שֶׁהוּא בְּחִינַת סוּבֵב וּמְמַלָּא כּו'
 שֶׁעַל זֶה אֵיתָא בְּזוּהַר דְּכָל בַּר נֶשׁ דְּלֵא אֶשְׁתַּדַּל
 לְמַנְדַּע לִיהַ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא טָב לִיהַ דְּלֵא
 אַתְּבְּרִי כּו' (בְּאוּר: מִי שְׁלֵא לוֹמַד לְדַעַת אֶת הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא, דְּהֵינּוּ בְּלִמּוּד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה, יוֹתֵר טוֹב
 לוֹ שְׁלֵא נִבְרָא).

וַיִּדְיַעַה זֶה בָּאָה בְּשֵׁתֵי פְּנִים אֶחָד בְּהַכְּרַת
 וַיִּדְיַעַת שֵׁם אֱלֹקִים שֶׁהוּא כַּחַ
 פְּעֻלוֹתָיו יַתְּבַרְךְ שֶׁנִּקְרָא מְמַלָּא כָּל עָלְמִין
 וְהַשְּׁנַי בְּבַחֲינַת עֲצָמוֹת אוֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ
 הוּא שֶׁנִּקְרָא סוּבֵב כָּל עָלְמִין שֶׁהוּא שֵׁם הַוַּי"ה
 שֵׁם הָעֶצֶם וְעַל זֶה אֵיתָא בְּפִרְשֵׁת וְאַתְּחִנֵּן
 וְזֹאת הַמְּצוּהָ שֶׁהִיא מְצוֹת קְרִיאַת שְׁמַע

שְׁשִׁקוּלָה כְּנֶגֶד כָּל הַמְצוּוֹת לְפִי שֶׁהִיא מְצוּה
רֵאשׁוֹנָה שְׁנֵצְטוּי יִשְׂרָאֵל מִפִּי מֹשֶׁה עֲצֻמו
אַחַר חֲזַרְת עֲשָׂרַת הַדְּבָרוֹת שֶׁקָּבְלוּ בְּהַר סִינַי
שֶׁשָּׁמְעוּ מִפִּי הַגְּבוּרָה כּו'. וְכָתִיב לְכַבּוּדִי
בְּרֵאתִיו כּו'.

עֵקֶר הַמְצוּה דְקַרִיאת שְׁמַע הוּא שִׁבּוּא כַּח הָאֱמוּנָה

וְאִיתָא בְּזוהַר בְּגִין דִּישְׁתַּמוּדְעִין לִיה וִידִיעָה
זוּ הִיא בְּאֲמַתַּת עֲצֻמוֹתוֹ יִתְבַּרַךְ אָף
עַל פִּי דְלִית מַחְשָׁבָה תְּפִיסָא בֵּיה כָּלֵל, לְעַתִּיד
לְבוֹא יִתְגַּלֶּה וְכֻמוֹ שְׁכָתוּב וּמְלָאָה הָאָרֶץ דְּעָה
אֶת הַשָּׁם מִמֶּשׁ, וְעַכְשׁוֹ הָרִי זֶה בְּבַחֲיִנַת
בְּבַחֲיִנַת הָאֱמוּנָה שְׁלִמְעָלָה מִן הַדַּעַת וּמִן
הָאֱמוּנָה נִמְשָׁךְ גַּם עַד הַשְּׁגָת הַשְּׁכָל וּמַדּוּת
שֶׁהָרִי אָמַר בְּפִרוּשׁ וְאַהֲבַת אֶת הַוַי"ה הָרִי
יֻכַל לְהִתְפַּסֵּשׁ שֵׁם הַוַי"ה בְּלֵב בְּשָׂר כּו' וְהִינּוּ
עַל יְדֵי כַּח מ"ה שֶׁבִּנְפֶשׁ בְּבַחֲיִנַת הַבְּטוּל לְאִין

הָאֱלֹקִי שְׁמִשִּׁיג אֵיךְ שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ סוֹבֵב כָּל
עֲלָמִין וּמְבַדֵּל וּמְרוֹמֵם כּו', וּמָה שֶׁכָּתוּב וְזֹאת
הַמִּצְוָה שֶׁהִיא מִצְוֹת קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁהִיא
בְּבַחֲיַנַּת הַדַּעַת שֶׁהִרִי אֵיטָא שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
שְׁמַע לְשׁוֹן הֶבְנָה כּו' וּבִבְאֻמַּת אֵי אֶפְשָׁר
לְהַשִּׁיג בְּסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין כִּי אִם עַל יְדֵי
הָאֻמוּנָה שְׁלִמְעָלָה אֶף הַדַּעַת, הָעֲנִיָּן הוּא
דְּעַקֵּר הַמִּצְוָה דְּקְרִיאַת שְׁמַע הוּא שְׂיָבוֹא כַּח
הָאֻמוּנָה זֶה שְׁלִמְעָלָה מִן הַדַּעַת לִיְדֵי גְלוּי
בְּדַעַת וְהֶבְנָה וְהוּא מָה שֶׁכָּתוּב וְצַדִּיק
בְּאֻמוּנָתוֹ יַחֲיֶה שְׂתָבוֹא הָאֻמוּנָה שְׁלִמְעָלָה מִן
הַדַּעַת לְכָלֵל חַיּוֹת בְּנִפְשׁ לְהַתְעַנֵּג עַל הַשֵּׁם
בְּהַשְׁגָּה וְדַעַת כּו'.

שֶׁהִיא מִצְוָה הָרֵאשׁוֹנָה הַכּוֹלְלַת כָּל הַמִּצְוֹת
וּלְפִי שֶׁמִּצְוָה זֶה דְּקְרִיאַת שְׁמַע הִיא בְּבַחֲיַנַּת
סוֹבֵב כָּל עֲלָמִין שְׂאִין בִּיכְלֵת כְּנֶסֶת
יִשְׂרָאֵל לְקַבְּלָהּ כִּי אִם עַל יְדֵי מֹשֶׁה שְׂאָמַר

לָהֶם שָׁמַע יִשְׂרָאֵל וְאָף עַל פִּי שִׁשָּׁאֵר הַמִּצְוֹת
 נֶאֱמְרוּ עַל יְדֵי מֹשֶׁה כְּמוֹ וַיֹּאמֶר הַשֵּׁם אֶל
 מֹשֶׁה לֵאמֹר לְכַנְסֵת יִשְׂרָאֵל אֲבָל מִצְוָה זֹו הֲרִי
 מֹשֶׁה עֲצָמוֹ אֲמָרָה וּמִשֶּׁה הוּא בְּחִינַת הַמְּמַצֵּעַ
 לְהַמְשִׁיךְ אֹר אַחַדוֹת הַשֵּׁם הַפְּשׁוּטָה
 שְׁלֹמְעֵלָה מִן הַדַּעַת בְּדַעַת דְּכַנְסֵת יִשְׂרָאֵל בְּכָל
 אֶחָד וְאֶחָד לְפָנִים שְׁעוֹרָא דִּילִיָּה וְעַל כֵּן מִצְוֹת
 קָרִיאַת שָׁמַע לְמַעְלָה מִכָּל הַמִּצְוֹת שֶׁהֲרִי
 אִיתָא וְאִתָּה פֶּה עֵמֵד עֵמְדִי וְאִדְבְּרָה אֵלֶיךָ אֵת
 כָּל הַחֻקִּים כּו' וְשֵׁאת הַמִּצְוָה כּו' שֶׁהִיא מִצְוָה
 הָרֵאשׁוֹנָה הַכוֹלֶלֶת כָּל הַמִּצְוֹת וּמָה שֶׁאֲמָרוּ
 זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה בָּא חֲבִקוּק וְהַעֲמִידֵן עַל אַחַת
 שֶׁהִיא הָאֲמוּנָה גַם זֶה אֱמֶת אֲבָל אֵין הָאֲמוּנָה
 בְּכָלֵל צוּוִי פִי עֲצָמִית וְטַבְעִית הִיא יִרְשָׁה
 מֵאֲבוֹתֵינוּ, רַק שֶׁהִיא יְסוּד הַמַּעֲמִיד וּמְקִיָּם כָּל
 הַמִּצְוֹת וְכִמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּשַׁעַר הָאֲמוּנָה אֲבָל
 אַחֲרֵי הָאֲמוּנָה הִיא מִצְוֹת קָרִיאַת שָׁמַע בְּיַחְוֹד
 אֶלְקוֹת בְּיַחְוֹדָא עֲלָאָה וְיַחְוֹדָא תַּתָּאָה בְּחִינַת

גלוי האמונה כמו שיהיה לעתיד לבוא דכתיב
 ומלאה הארץ דעה במרגש החיות משם
 הוי"ה שהוא סובב כל עלמין (וזהו תכן הפונה
 במה שכתוב) פי הוי"ה הוא האלקים שגם
 הוי"ה דבחינת סובב יהיה בבחינת הדעת
 כמו שם אלקים שבא בדעת והפך כו' וכך
 הוא המכון בכל דברי כתבי התורה ובפרט
 בדרוש דעל פסוק וידעת היום כו' ולא יטעו
 בו לומר שהאמונה בבחינת סובב למעלה מן
 הדעת לבד שזה שנאמר ויאמינו בה' וכו'
 דאם כן מצות יחוד אלקים בקריאת שמע היא
 באמונה לבד והיא הפוך גמור מן האמת אלא
 תכונה כנזכר לעיל ודי למבין.

ידע נאמנה שמתחייב בנפשו ממש

ומעתה כל איש ישים אל לבו במעט זמן
 שיפנה מעסקיו לא יקטן בנפשו
 באמרו מצד שפלותו והכרתו בפחיתות ערכו

וְרַב טְרַדְתּוּ כּוֹ' מִי אָנֹכִי שְׁאֲבוּא לְמַעְלוֹת
 וּמִדְרָגוֹת הַהֶתְבוֹנְנוֹת הָעֲמֻקּוֹת מְכַלִּי מִחוּ
 וְלִבּוֹ וְלִמָּה אֵלֶךְ בְּגִדּוּלוֹת וְנִפְלְאוֹת מִמֶּנִּי כּוֹ',
 יָדַע נְאֻמָּנָה שְׁמַתְחִיב בְּנִפְשׁוֹ מִמָּשׁ וְכִמְעַט
 קָשָׁה פְּרִיקוֹת עַל מְצוּהַ זֶה כְּעוֹבֵר עַל מְצוֹת
 עֲשֵׂה דִתְפִלִּין וְצִיצִית וְכֹהֵאִי גִוּוֹנָא (פִּי קִרְקַפְתָּא
 דִּלָּא מְנַח תְּפִלִּין נִקְרָא פּוֹשַׁע יִשְׂרָאֵל בְּגוֹפוֹ וְזֶה נִקְרָא
 פּוֹשַׁע בְּנִשְׁמָתוֹ כּוֹ') כִּי צוּוִי זֶה דְּוִידְעַתָּ וְשָׁמַע
 יִשְׂרָאֵל כּוֹ' הֲרִי כָּל חַיֵּי נִפְשׁוֹ הָאֱלֹקִית בְּאוֹר
 תּוֹרָה וּמְצוֹת וְעִבּוּדָה שְׁבֵלֵב תְּלוּוִיִן בְּזֶה.

אֵין זֶה רַק עֲצַת הַיֵּצֶר לְהַדִּיחוֹ וּלְהַרְחִיקוֹ
 מֵאוֹר פְּנֵי אֱלֹקִים

וְכָל אִישׁ כְּפִי עָרְכוּ גַם אִם אֵינוֹ רַק יוֹדֵעַ סֵפֶר
 צָרִיךְ לִיָּגַע עֲצָמוֹ בְּכָל יְכָלְתוֹ בְּיַחּוּד
 אֱלֹקוֹת דְּסוּבָב וּמִמְלֵא הַוַּי"ה וְאֱלֹקִי"ם וְזֶה
 כָּל הָאָדָם בְּכָל יְמֵי חַיָּיו לְהִיּוֹת אוֹר אַחַדוֹת
 הַשֵּׁם מִמָּשׁ נִקְבַּע בְּמַחוּ וּלְכַבּוֹ וְכָל אֲשֶׁר

פּוֹרֵק עַל בְּזָה וּמִטְעָה עֲצָמוּ בְדַמְיוֹנוֹת שׁוֹא
 וּמִדּוּחִים כְּמוֹ בְּשִׁפְלוֹת שֶׁל שֶׁקֶר הַנִּזְכָּר לְעִיל
 אֵין זֶה רַק עֲצַת הַיֵּצֶר הַדֵּיחָו וּלְהַרְחִיקוֹ
 מֵאוֹר פְּנֵי אֱלֹקִים שְׁלֵא יִרְאֶה אוֹר הַשֵּׁם בְּמַחוּ
 וּלְבָבוֹ וְזֶהוּ סִבָּה וְשֵׁרֵשׁ לְכָל דֵּינִין קָשִׁין
 הַנִּמְשָׁכִין עַל כָּל אִישׁ לְפִי דְרָכוֹ וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב
 כִּי לֹא עִם בֵּינֹת הוּא כּוֹ' וּכְמוֹ שֶׁהוֹכִיחַ
 הַנְּבִיא יִשְׂרָאֵל לֹא יָדַע עִמִּי לֹא הִתְבּוֹנֵן הוּי
 גּוֹי חוֹטֵא וְכוּ'.

זֶהוּ גְדֹל עֲצָם הַלַּחֲץ וְהַדְּחָק שֶׁל הַפְּרָנְסָה
 וּכְתִיב (בְּפָרָשַׁת וַיִּלֶךְ) וְהִסְתַּרְתִּי פְּנֵי מַהֵם וְהָיָה
 לֶאֱכֹל וּמִצָּאָהוּ רָעוֹת רַבּוֹת וְצָרוֹת
 וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא עַל כִּי אֵין אֱלֹקֵי בְּקִרְבִּי
 מִצָּאוֹנֵי הָרָעוֹת הָאֵלֶּה כּוֹ' שֶׁזֶּהוּ גְדֹל עֲצָם
 הַלַּחֲץ וְהַדְּחָק שֶׁל הַפְּרָנְסָה שֶׁבִּנְפֶשֶׁם יְבִיאוּ
 לַחֲמֵם לַחֵם עֲנִי וְאֵין עֲנִי יוֹתֵר מֵעֲנִי בְּדַעַת
 וְזֶהוּ וְהָיָה לֶאֱכֹל בְּרוּחָנִיּוֹת כְּמוֹ נְבִלַע יִשְׂרָאֵל

כו' וְיֹאכְלוּ בְּכָל פֶּה וּמְצָאֶהוּ רְעוֹת רַבּוֹת
 וְצָרוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת מֵצֵד תִּקְףֵהּ הַדִּינִין הַקָּשִׁין
 וּמְקַטְרָגִים רַבִּים לְמַעְלָה וּלְמַטָּה לְעוֹרֵר
 הַשְּׁנֵאָה בְּלֵב לְרֹדֵף עַד לְחֶרֶם בְּרוּחָנִיּוֹת כּו'
 כְּמוֹ שְׁכָתוּב לְמָה רָגְשׁוּ גּוֹיִם כּו' עַל עַמְךָ
 יַעֲרִימוּ סוּד לְכוּ וְנִכְחִידֵם מִגּוֹי וְלֹא יִזְכָּר שֵׁם
 יִשְׂרָאֵל וְכו'. וְכֹל זֶה עַל כִּי אֵין אֱלֹקֵי בְּקֶרְבִּי
 אֱלֹהֵי מִמָּשׁ שֶׁהוּא אַחַדוֹת הַשֵּׁם הַפְּשׁוּטָה
 שִׁיקְבֵעַ וְיִקְלֹט בְּתוֹךְ לֵב כָּל אֶחָד וְאֶחָד
 מִיִּשְׂרָאֵל בְּמִצּוֹת יַחּוּד עֲלִיּוֹן דְּקָרִיאַת שְׁמַע
 אִישׁ אִישׁ כְּפִי יִכְלְתוּ לְדַבְּקָה בְּהַשֵּׁם אֶחָד
 בְּמַחוּ וְלָבוּ בְּכּוֹנֵה וְרַעוּתָא דְּלָבָא דְּוִקָא, אֱלִיו
 דְּוִקָא וְלֹא לְמִדּוֹתָיו.

**יִשְׁמַע חָכֵם וְיוֹסִיף דַּעַת וְתִבּוֹנָה לְמִצָּא
 בִּיגִיעַתוֹ בַּזְהַר**

**וְכֹאֲשֶׁר יִשִּׁים אֱלִיו לָבוּ וְרוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ אֱלִיו
 יֶאֱסֹף בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ בְּאֶחָד, אֲזִי רוּחַ**

אִיִּיתִי רוּחַ וְאַמְשִׁיךְ רוּחַ כּוֹי יִמְשִׁיךְ גְּלוּי אֹר
עֲצָמוֹת אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא מִמֶּשׁ לְהָאִיר
בְּתוֹסַפֵּת אֹר חֲדָשׁ בְּח"י בְּרָכוֹת דְּשִׁמוּנָה
עֲשֶׂרָה לְכָל אִישׁ וְאִישׁ אֲשֶׁר יִתְפַּלֵּל וַיִּבְקֶשׁ עַל
נַפְשׁוֹ בְּהִכְנָעָה וּמְרִירוֹת בְּבִקְשַׁת רַחֲמִים רַבִּים
גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת בְּבִנְיַי חַיִּי וּמְזוּנֵי וְכָל דְּבַר הַנוֹגֵעַ
עַד הַנֶּפֶשׁ וְכוּ'. אֲבָל אִם לֹא יִשִּׁים אֱלִיו לְבוֹ
בְּקִרְיַאת שְׁמַע לֹא יַפְעַל רְצוֹן הַשֵּׁם בְּתַפְלָה
בְּח"י בְּרָכוֹת כָּלֵל וְכָלֵל וְכוּ' וְכִמוֹ שִׁיּוּבֵן מִכָּל
אֲשֶׁר יִבְאָר בְּפִתְיָחָה הַכוֹלֵלֶת תַּמְצִית כָּל
הָעֲנִינִים שֶׁבְּחִבּוּר זֶה דְּשִׁמַּע יִשְׂרָאֵל שְׁכַתְּבִתִּי
לְכָל אֲשֶׁר יַחְפֹּץ וַיִּשְׁתַּוְּקֶק לְקָרֵב וּלְדַבֵּק נַפְשׁוֹ
בְּפִרְטִיּוֹת הַדְּבָרִים שֶׁמְדַבְּרִים בְּיַחְדּוֹ אֱלֻקוֹת
בְּיַחְדָּא עֲלָאָה וַיַּחְדָּא תַתָּאָה וַיִּשְׁמַע חֲכָם
וַיּוֹסִיף דַּעַת וַתְּבוֹנָה לְמַצָּא בִּיגִיעָתוֹ בְּזוּהַר
וְכַתְּבֵי הָאֲרִיז"ל כָּל פְּרִטֵי הַכְּפוֹנוֹת וְאִם בְּאֻמַּת
הַכָּל עוֹלָה אֶל מְקוֹם אֶחָד וְהוּא אֶחָדוֹת
הַפְּשוּטָה דְּוָקָא וְלֹא לַעֲלוֹת בְּמַעֲלוֹת וּמְדַרְגוֹת

כְּנוֹת וְשִׁמוֹת וְיַחְוּדִים הִנְהוּג בֵּין הַמְּקַבְּלִים
 כִּי לֹא חִפֵּץ הַשֵּׁם בְּאֵלֶּה כִּי אִם בְּכֹנֶה אַחַת
 לְבַד לְקָשֶׁר נִפְשׁוֹ אֶל אֲמִתַּת עֲצֻמוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ
 דְּוָקָא וְעַל זֶה אָמַר כִּי הָאֱלֹקִים עָשָׂה אֶת
 הָאָדָם יִשְׂרָאֵל וְהֵמָּה בְּקִשְׁוֹ חֲשִׁבוֹנוֹת רַבִּים וְכָל
 לְבָבוֹת דְּוִרְשׁ הַשֵּׁם יֵשׁ שְׁמַגְמָתוֹ רַק לְבוֹא אֶל
 עִמָּק הַכְּוֹנֶה וְהַיְחוּד שְׁעַל פִּי הַקְּבֵלָה לְבַד
 לוֹמַר רְזִי לִי רְזִי לִי כו' וְאִין לְבָבוֹ נִכוּן בְּאֲמִת
 וּבְתַמִּים לְעֲצֻמוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ לְבַד וְנִמְצָא זֶהוּ
 הַפֶּךְ עֵקֶר הַמְּצוּהָ הַזֹּאת שֶׁבְּקִרְיַאת שְׁמַע
 שֶׁהוּא אֵלָיו דְּוָקָא וְאִם יִמְצָא אִישׁ שְׁמִטְעָה
 אֶת עֲצֻמוֹ בְּכָל כִּיּוּצָא בְּזֶה הֲלֹא הַשֵּׁם בּוֹחֵן
 לְבָבוֹת יוֹדֵעַ וְחוֹקֵר כְּלִיּוֹת וְלֵב וְאִין כָּל דְּבָר
 נִסְתָּר וְנִעְלָם מֵאֲתוֹ כו'.

כָּל אֲשֶׁר חִפֵּץ בְּקִרְבַּת אֱלֹקִים

עַל כֵּן אָמַרְתִּי הַגֵּם שְׁמִי אָנֹכִי כִּי בָּאתִי עַד
 הַלֵּם לְהוֹכִיחַ רַבִּים וּשְׁלָמִים אֲשֶׁר יִדְעָתִי

עָרְכִי הַדֵּל בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ אַךְ לְאֲנָשִׁים כְּעָרְכִי
 מִחֵיב אָנִי לְהוֹדִיעַ הָאֵמֶת שֶׁלֹּא יִלְכוּ בְּגִדּוּלוֹת
 וְנִפְלְאוֹת לְהַטְעוֹת עֲצָמָם בְּכֹונוֹת פְּרָטִיּוֹת
 שֶׁלֹּא לְהֵשֵׁם אֶחָד הֵמָּה רַק לְחַשֵּׁב חֲשָׁבוֹנוֹת
 רַבִּים לְהַשְׁבִּיעַ נַפְשָׁם לְבַד וְלֹא זוֹ הַדְּרֵךְ יִשְׁכֵּן
 בָּהּ אַחֲדוֹת הַשֵּׁם שֶׁהוּא דוֹקָא בְּבַחֲיִנַת הַבְּטוּל
 וְהַעֲדָר הַרְגָּשָׁת עֲצָמוֹ מְכַל וְכֹל כִּידוּעַ וְכֹאֲשֶׁר
 יְדוּעַ לְכֹל אֲשֶׁר חָפֵץ בְּקִרְבַּת אֱלֹקִים שֶׁכֵּל
 שֶׁהַנֶּפֶשׁ שֶׁפֹּלָה וְנִמְוָכָה בְּיוֹתֵר שֵׁם יִשְׁכֵּן אוֹר
 אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב מְרוֹם וְקָדוֹשׁ
 אֲשֶׁכֵּן וְאֵת דְּכָא וְשֶׁפֶל רוּחַ כּוֹ' אֶל מִי אָבִינוּ
 אֶל עֲנִי כּוֹ' וְכִידוּעַ דַּעַמ"ר אֵינוֹ שׁוֹרָה אֶלָּא
 בַּעַמ"ת וְכְמוֹ שֶׁכָּתוּב כִּי רַם ה' וְשֶׁפֶל יִרְאֶה
 וְכֵךְ אֵיתָא בְּלוּמְדֵי תוֹרָה "לֹא תִמְצָאנָהּ בְּגִסֵּי
 הָרוּחַ" כּוֹ' וְגַם בְּעֲנִין גְּלוּי אַחֲדוֹת פְּשׁוּט
 בְּיַחּוּד דְּקָרִיאַת שְׁמַע וְדַאי לֹא תִמְצָא רַק
 בְּתַכְלִית הָעֲנוּהָ וְהַשְׁפֻּלוֹת וְכְמוֹ שֶׁכָּתוּב "יֵהֵב
 חֲכָמָתָא לְחַכְיָמִין" חֲכָמָה עֲלָאָה בְּטוּל הָעֲצָמִי

לְאִין הָאֱלֹקִי מֵצַד עֵצִים הַנְּשָׁמָה אֵינוֹ נוֹתֵן
מִדָּה זֶה רַק לְחֻכֵּימִין] שֶׁהוּא חֻכְמָה תַּתָּאָה
בְּטוֹל הַיִּשּׁוֹת וְהַגִּסּוֹת וְזֶה שְׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ
זְכוּרֹנָם לְבִרְכָה כָּל מִי שֵׁישׁ בּוֹ חֻכְמָה וְכוּ'
וּלְהַפֵּךְ מִי שֶׁמִּגְבִּיָּה עֲצָמוֹ לֹאמַר רְזִי לִי כוּ' אִי
אֶפְשָׁר בְּשׁוֹם אֶפֶן שֵׁיטְעִים טַעַם מְאוֹר חַיִּי
הַחַיִּים אֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא כִּי וְדַאי תּוֹעֵבֶת
הַשֵּׁם כָּל גְּבִיָּה לֵב וְדִי בְּזֶה.

וַיְהִיגוּ בְּכָל לִבָּם בְּעֵינֵי טוֹב

וּמִיּוֹבֵן מִמֵּילָא לְכָל אִישׁ כְּעֶרְכִּי כּוֹנְנֵתִי הַרְצוּיָה
בְּזֶה כִּי אֵין כָּאֵן בְּמָה לְהַתְגַּדֵּל כִּידוּעַ
לְרַגְלִים בְּדַבְרֵי אֱלֹקִים חַיִּים כְּאֵלָה
מִנְעוּרֵיהֶם בְּיוֹתֵר וְאֵין עֵת הַכְּשֶׁר לְכָל אָדָם
לְהַבִּין חַיִּי נִפְשׁוֹ שִׁיחִיָּה בָּהֶם עַל כֵּן אָמַרְתִּי
לְנַפְשִׁי [לְעֲשׂוֹת חֶסֶד אֱלֹקִים אִמֶּת עִם אַנְשִׁים
כְּעֶרְכִּי וַיִּדְעַתִּי שִׁידוּנּוֹ אוֹתִי לְזִכּוֹת וַיְהִיגוּ בְּכָל
לִבָּם בְּעֵינֵי טוֹב וְלֹא כְּקוּרָא בְּסִפְר לְצֵאת יְדֵי

חובתו או להתגדל וכו' והשם ירים קרן
 ישראל ויקים ולא ילמדו עוד איש את רעהו
 כי כלם ידעו אותי כו'.

דברי המדבר באמת אהב דבק מאח, אחוז
 וקשור בחבלי עבותות אהבה לכל
 מבקשי ודורשי אלקים בדרך האמת בתורה
 ומצוות ותפלה ותשובה מקרב ולב עמק
 נאום דב בער בן אדוני אבי מורי ורבי הגאון
 האלקי קדוש ישראל מרנא ורפנא שניאור
 זלמן זכר צדיק לברכה נשמתו עדן.

גם כי סתומים וחתומים הדברים, אל נא
 תמנע מקריאתם

גם כי סתומים וחתומים הדברים, אל נא
 תמנע מקריאתם, כי ברית פרוטה
 לשפתים הנוטפות מר באימה ורעותא דלבא
 בהני כבשי דרחמנא שאינם חוזרות ריקם,

מְעוֹרָר אֶת הָאֱהָבָה עַד שֶׁתַּחֲפִץ בְּלִגְלוּג
וּגְמִגּוּם, אִישׁ הוֹגֵה וְשׁוֹגֵה בְּאֱהָבָתָהּ וְכוּ'.

(הרב משה זכותא בהגהותיו לספר הפנויות)

לְמוֹד תְּהִלִּים וְזֹהָר הַקְּדוֹשׁ אֶפְלוּ בְּאֵין מִבִּין
כָּלֵל, חָשׁוּב וּמְקַבֵּל וּמְרַצֵּה לְפָנֵי הַשֵּׁם

לְמוֹד סֵפֶר הַזֹּהָר נִשְׁגָּב מְאֹד לְטֹהַר וּלְקִדְשׁ
הַנֶּפֶשׁ, וְאֶפְלוּ אִי לֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר

וְשׁוֹגֵה בּוֹ שְׂגִיאוֹת הַרְבֵּה הוּא חָשׁוּב לְפָנֵי
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְנִהְיִי שֶׁבְּלְמוֹד הַמְּשָׁנִיּוֹת
וְכַדוּמָה יֵשׁ יְדְעוֹת שְׂצָרִיךְ לְהַבִּין לְפָחוֹת מֵהוּ
הָעֲנִין שְׁלוּמֵד, אֲבָל בְּלְמוֹד תְּהִלִּים וְזֹהָר
הַקְּדוֹשׁ אֶפְלוּ בְּאֵין מִבִּין כָּלֵל, חָשׁוּב וּמְקַבֵּל
וּמְרַצֵּה לְפָנֵי הַשֵּׁם וְכוּ'.

(פלא יועץ אות ז', זהר)

אֶף אִם אֵינוּ מִבִּין בָּהֶם יֹאמַר דְּבָרֵי
הַזֹּהָר וְתַקּוּנִים

יִלְמַד בְּסִפְרֵי קַבְלָה, וְאֶף אִם אֵינוּ מִבִּין בָּהֶם
יֹאמַר דְּבָרֵי הַזֹּהָר וְתַקּוּנִים, כִּי הֵם

מִסְגָּלִים לְטַהַר הַנְּשָׁמָה. (סדור כְּנוֹת הָאֵר"י זְכוּנוֹ לְבִרְכָה
מֵהַמְקַבֵּל הָאֱלֹקִי מוֹרְנוּ הֶרֶב רַבִּי יַעֲקֹב קֵאפֵיל שֶׁל רַבִּי יַעֲקֹב קֵאפֵיל אִישׁ לִיפְשִׁין
זְכַר צַדִּיק וְקְדוֹשׁ לְבִרְכָה אֲשֶׁר הָיָה מְגִיד מִיִּשְׂרָאֵל בְּבֵית הַמְדַרְשׁ שֶׁל מְעַזְרִיטֵשׁ
גְּדוֹל לִפְנֵי תְּקוּפַת הַבַּעַל שָׁם טוֹב - לִפְנֵי 300 שָׁנָה. כּוֹלֵל בְּאוּרִים עַל כָּל חֻלְקֵי
הַתְּכֵלֶה. בְּסֵדֶר כְּנוֹת הַלְמוּד)

לְשׁוֹן שֶׁל הַזְהַר מְזַכֵּר הַנְּשָׁמָה

**מִי שֶׁלֹּא זָכָה לְהַבִּין הַזְהַר, אָף עַל פִּי כֵן
יִלְמַד, כִּי הַלְשׁוֹן שֶׁל הַזְהַר מְזַכֵּר
הַנְּשָׁמָה.** (אור צדיקים להרב מאיר פאפריש, סימן א' סעיף קטן טז)

**לְמוֹד סֵפֶר הַזְהַר מְרוֹמֵם עַל כָּל לְמוֹד,
בְּשִׁגָּם לֹא יֵדַע מֵאֵי קֶאמֶר וְאָף שִׁיטְעָה
בְּקִרְיָאתוֹ, וְהוּא תְּקוּן גְּדוֹל לַנְּשָׁמָה**

**לְמוֹד סֵפֶר הַזְהַר מְרוֹמֵם עַל כָּל לְמוֹד, בְּשִׁגָּם
לֹא יֵדַע מֵאֵי קֶאמֶר וְאָף שִׁיטְעָה
בְּקִרְיָאתוֹ, וְהוּא תְּקוּן גְּדוֹל לַנְּשָׁמָה. לְפִי
שֶׁהִגַּם דְּכָל הַתּוֹרָה שְׁמוֹתָיו שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ**

הוא, מְכַל מְקוּם נְתִלְבְּשָׁה בְּכַמָּה סְפוּרִים, וְאָדָם הַקּוֹרֵא וּמֵבִין הַסְּפוּרִים נוֹתֵן דַּעְתּוֹ עַל פְּשֻׁט הַפְּשׁוּט, אֲבָל סֵפֶר הַזֶּהר, הַסּוּדוֹת עֲצָמָן בְּגִלּוּי, וְהַקּוֹרֵא יוֹדֵעַ שֶׁהֵם סוּדוֹת וְסִתְרֵי תוֹרָה, אֲלָא שְׁאִינוּ מוּבָן מִקְצֵר הַמְּשִׁיג וְעַמֵּק הַמְּשִׁיג.

(עבודת הקדש להחיד"א, מורה באצבע סימן מד)

**לְמוֹד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ נוֹרָא וְנִשְׁגָב מְאֹד הַגַּם
דִּלָּא יָדַע מְאִי קְאָמַר**

**הַטַּעַם שֶׁכָּתְבוּ זְכוֹרֹנָם לְבָרְכָה כִּי לְמוֹד
הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ נוֹרָא וְנִשְׁגָב מְאֹד
הַגַּם דִּלָּא יָדַע מְאִי קְאָמַר, מְשׁוּם דְּבִכָּל
הַתּוֹרָה יֵשׁ פְּרִדָּס (פְּשֻׁט רִמְזוּ דִּירוּשׁ
ס'וֹד), וּבִכָּל לְמוֹד אֵינוּ נִכְרַ הַסּוּד כָּלָל,
וְאִדְרָבָּה הַקּוֹרֵא וְשׁוֹנֵה דַּעְתּוֹ עַל הַפְּשֻׁט
לְבַד בְּאֵין מֵבִין אִם יֵשׁ סוּד בַּתּוֹרָה
כָּלָל, מֵה שְׁאֵין כֵּן סֵפֶר הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ
דִּהַסּוּדוֹת הֵם בְּגִלּוּי וְהַלּוּמֵד יוֹדֵעַ כִּי יִדְבַר**

נְפִלְאוֹת וְרִזֵי תוֹרָה וְהוּא לֹא יַדַע, וּלְזֶה מוֹעִיל
מְאֹד לְתַקֵּן הַנֶּפֶשׁ.

(נֶפֶשׁ חַיִּים מְעַרְכֶת הַז' אוֹת ד', מִשָּׁם הַגְּדוּלִים לְהַחֲדִי"א)

הָאֵיךְ לֹא יִתְלַהֵב לֵב הָאָדָם לְקַבַּע שְׁעוֹר
קְבוּעַ בְּכָל יוֹם בְּזֵהָר הַקְּדוֹשׁ

אֲחֵי וְרַעִי, אִם כָּל כֶּף גְּדוּלָה לְשָׁמַיִם שִׂאוּ
וּמַעֲלֵתוּ וְכַמָּה תַקִּיף חֵילָא דְהָאֵי אֵילָנָא
רַבְרָבֵי שֶׁל לְמוֹד סֵפֶר הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ, וְשֶׁרֶשׁ
בְּאַרְץ גְּזֵעוּ לְשַׁלַּח רְצוּצִים חֲפָשִׁי מִן הַגְּלוֹת
הַמֶּר, הָאֵיךְ לֹא יִתְלַהֵב לֵב הָאָדָם לְהָאִיר אֶזְן
לְשִׁמְעַ בְּלְמוֹדִים לְקַבַּע שְׁעוֹר קְבוּעַ בְּכָל יוֹם
בְּזֵהָר הַקְּדוֹשׁ וּבִתְקוּנִים וּשְׂאָר סְפָרֵי הַמְּקַבְּלִים
כו'.

(יסוד וְשֶׁרֶשׁ הַעֲבוּדָה, שְׁעָרֵי הַשָּׁשִׁי, שְׁעַר הַנִּיצוּץ)

לְשׁוֹן הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ הוּא מְסַגֵּל לְנִשְׁמָה, אֶף
שְׂאִינוּ מִבֵּין כָּלֵל מַה שְׂאָמַר

עַל דֶּרֶךְ דְּאִיתָא שְׁלִשׁוֹן הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ הוּא
מְסַגֵּל לְנִשְׁמָה, אֶף שְׂאִינוּ מִבֵּין כָּלֵל מַה

שְׁאֵמַר, כְּמִשַׁל הַנִּכְנָס לַחֲנוּת שֶׁל בֵּשֶׁם, אֶף עַל
פִּי שְׁלֵא לָקַח כְּלוּם, מִכָּל מְקוֹם רֵיחַ טוֹב קָלַט
עִמוֹ.

(הרה"ק רבי משה חיים אפרים מסדילקוב בעל דגל מחנה אפרים בלקוטים ד"ה ישקני)

בְּשֵׁם אֲדַמּוֹר הַזְּקֵן [בְּעַל הַתְּנִיָּא] נִשְׁמָתוֹ
בְּגַנְזֵי מְרוֹמִים: סֵפֶר הַזְּהַר הַלְּשׁוֹן מְסַגֵּל
לְנִשְׁמָה אֶף עַל פִּי דְלֵא יַדַּע מַאי קָאֵמַר

שְׁמַעְתִּי מִמְּהַר"ם הַלּוֹי יְפֵה שְׁאֵמַר
בְּשֵׁם אֲדַמּוֹר הַזְּקֵן (בְּעַל
הַתְּנִיָּא) נִשְׁמָתוֹ בְּגַנְזֵי מְרוֹמִים סִגְלָה
לְמַחְשְׁבוֹת זְרוֹת בְּעֵת הַתְּפִלָּה הוּא ג'
דְּרָכִים וְכו', וְכֵן סֵפֶר הַזְּהַר הַלְּשׁוֹן
מְסַגֵּל לְנִשְׁמָה אֶף עַל פִּי דְלֵא
יַדַּע מַאי קָאֵמַר, וְלִכֵּן כִּיּוֹן שְׁג'
דְּבָרִים אֵלוֹ אֵינָם צְרִיכִים כְּוֹנָה, לִכֵּן
מוֹעִילִים לְטַהַר הַמַּחְשְׁבָה מִמַּחְשְׁבוֹת זְרוֹת.

(ספר מגדל עז, מאמרי דברי אלקים חיים מאדמו"רי חב"ד, עמ' תכו)

אמר הבעל שם טוב זכרונו לברכה: אמירת הזהר מסגל לנשמה

אמר הבעל שם טוב זכרונו לברכה:
 בג' דברים הכלל הפך ממה
 שאמרו אחד המרבה ואחד כו' ובלבד
 שיכוון, אלא אחד המכוון כו' ובלבד
 שירבה, אמירת הזהר מסגל לנשמה.

(ספר נתיב רשי, בשם מורי, הלא הוא הרב הצדיק רבי הלל מפאריטש)

בזכות למוד ספר הזהר יצאו מן הגלות ברחמים

קמט. בגין דעתידין ישראליו למטעם מאילנא דחיייו, דאיהו האי ספר

ד. דעתידין ישראל למטעם וכו'. ולא ערב רב, (דמשק אליעזר).

ה. למטעם מאילנא דחיי וכו'. בסוד (מה שכתוב במס' ברכות דף יז.) עולמך תראה בחיך, חיות אורות רוחניים של עולם עליון (דמשק אליעזר).

הזוהר¹¹, יפקון¹² ביה מן גלותא ברחמי.

[תרגום לשון הקדש]: משום שעתידים
ישׂראל לטעם מאילן החיים שהוא

ו. בגין דעתידין ישׂראל למטעם מאילנא דחיי וכו'. עין
שם בדברי הרעיא מהימנא מה שפתיב בתחלת הענין.
ועין שם מה שפתיב באור החמה בשם הרמ"ק זכרונה
לברכה, וזה לשונו: והענין פי מסטרא דאצילות התורה
מתבארת מצד הספירות הנאצלות, וכל עניני התורה
מצד הנשמות פרושם בסוד פרוש הזהר. וכאשר יהיה
הגאולה שיתבטלו הקלפות ויתבררו ישׂראל ויהיו כלם
בסוד הטוב. אותם שקשטו עצמם בסוד מעשים טובים
ונתעסקו במעשיהם ובתפלתם על דרך הסוד בטרהרה
ובנקיות, אל בלי ספק בהם מתנוצץ סוד עץ החיים
מצד הנשמה דאצילות. ואלו אינם צריכים לנסיון בעת
הגאולה, מפני שהנסיון הוא לאותם שהם בסוד הפשט
מסטרא דעץ הדעת וכו', שנשמתם מבריאת יצירה
ששם (תהלים יב ט) סביב רשעים תהלכון.

ז. יפקון ביה מן גלותא ברחמי. בזכות אלו ישׂראל
העוסקים בדברי זוהר, יצאו כל ישׂראל מן גלות המר
הזה (דמשק אליעזר).

סֵפֶר הַזוהַר הַזֶּה, עַל יְדוּ יֵצְאוּ מִן הַגְּלוּת
בְּרַחֲמִים. (רע"א מוהימנא פְּרִשְׁת נשׂא דף קכד:)

**מֵה שְׁגוּרָמִים אֵלּוּ שְׁלֵא רוּצִים לְעֶסֶק
בְּחֻכְמַת הַקְּבֵלָה**

קוֹל אוֹמֵר קְרָא, "מָה אֶקְרָא כָּל הַבְּשָׂר
חֲצִיר", הַכֹּל הֵם כְּבֵהמוֹת שְׂאוֹכְלוֹת
חֲצִיר. "וְכָל חֶסְדוֹ כְּצִיץ הַשָּׁדֶה", כָּל חֶסֶד
שְׁעוֹשִׂים לְעֶצְמָם עוֹשִׂים. וְאֶפְלוּ כָּל אֵלּוּ
שְׁעוֹסְקִים בַּתוֹרָה, כָּל חֶסֶד שְׁעוֹשִׂים
לְעֶצְמָם עוֹשִׂים. בְּאוֹתוֹ זְמַן וַיִּזְכֹּר כִּי בְּשׂוֹר
הָמָה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב לְעוֹלָם, וְזֶה הוּא
רוּחַ הַמְּשִׁיחַ.

אוֹי לָהֶם מִי שְׁגוּרָמִים שְׂיִלְךְ לוֹ מִן הָעוֹלָם
וְלֹא יָשׁוּב לְעוֹלָם, שְׂאֵלוּ הֵם שְׁעוֹשִׂים
אֶת הַתּוֹרָה יְבֹשָׁה, וְלֹא רוּצִים לְעֶסֶק בְּחֻכְמַת
הַקְּבֵלָה, שְׁגוּרָמִים שְׂמִסְתְּלֶקֶת נְבִיעֵת הַחֻכְמָה
שְׁהִיא י' מִמְּנָה, וְנִשְׁאָרֶת ב' יְבֹשָׁה.

אוי להם שגורמים עניות וחרב ובזה והרג
ואבדן בעולם.

וזה הרוח שמסתלק, הוא רוח המשיח, כמו
שנאמר. והוא רוח הקדוש. והוא רוח
חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת
ויראת השם.
(תקוני זוהר תקון ל')

אפלו מאמר אחד יעשה בו תקון למעלה
בשעה אחת - ומבטח שהוא בן עולם הבא
ובספר כסא מלך על תקוני זוהר
(תקון מ"ב) כתב וזה לשונו:
"כי למוד הזהר הקדוש בגירסא בעלמא
בונה עולמות, וכל שפן אם יזכה
להבין אפלו מאמר אחד, יעשה בו
תקון למעלה בשעה אחת (עין שם דבר
מבהיל) ומבטח שהוא בן עולם הבא",
עד כאן.

קרוב לימות המשיח אפלו נערים ידעו נסתרות קנ. אמר לון רבי שמעון ליתא רעותא דקודשא בריה הוא בדא דיתגלי כל כף לעלמא, וכד יהא קריב ליומי משיחא, אפלו רביי דעלמא זמינין לאשפחא טמירין^{יא} דחכמתא ולמנדעו^{יב}

ח אמר לון רבי שמעון. רצה לומר לרבי יהודה ולרבי יוסי, עין שם בדברי הזהר בתחלת הענין (דף קטו:).
ט לית רעותא דקודשא בריה הוא בדא דיתגלי וכו'. רצה לומר שהקדוש ברוך הוא אינו רוצה שיתגלה זמן הגאולה, עין שם בדברי הזהר לעיל.
י אפילו רביי דעלמא זמינין לאשפחא טמירין וכו'. פרוש אפלו נערים קטנים שבעולם, ימצאו טמירין, נסתרות של חכמה מסודות התורה, פי אז יתמלא הארץ דעה (אדרת אליהו).

יא לאשפחא טמירין. ימצאו אוצרות ספרים חשובים מסודות התורה (דרף אמת אות ה').

יב ולמנדע ביה פרוש ולידע באותה החכמה, (אדרת אליהו).

ביה"מ קצין וחושבנין, ובההוא"י זמנא אתגליא לכלא.

יג. ביה קצין וחושבנין. פרוש למנדע קצין דגאלה וחושבנין של ימי הגלות, שיתגלה אפלו לנערים (נצוצי אורות אות ג' בשם הר"ש בוזגלו).
 ובההוא זמנא אתגליא לכלא. רצה לומר, קרוב

יד. לימות המשיח יתגלה סודות התורה לכל, כי זה קאי על מה שכתוב לעיל וכד' יהא קריב ליומי משיחא וכו'. ועין מה שכתב מורינו הרב אברהם אזולאי זכותו יגן עלינו בהקדמתו לספר אור החמה (בדף הראשון טור ג') וזה לשונו: ומצאתי כתוב כי מה שנגזר למעלה שלא יתעסקו בחכמת האמת בגלוי, ה"ה לזמן קצוב עד תשלום שנת ה' (אלפים) ר"נ, ומשם ואילך יקרא דרא בתרא והתרה הגזרה והרשות נתונה להתעסק בספר הזהר.

מצוה מן המבחר שיתעסקו ברבים גדולים וקטנים עוד כתב שם וזה לשונו: ומשנת ה' (אלפים) ש' ליצירה מצוה מן המבחר שיתעסקו ברבים גדולים וקטנים. עוד כתב שם וזה לשונו: ואחר שבזכות זה עתיד לבוא מלך המשיח, ולא בזכות אחר, אין ראוי

[תרגום ללשון הקדש]: אָמַר לָהֶם רַבִּי שְׁמַעוֹן: אֵין רְצוֹנוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּזֵה שְׂיִתְגַּלֶּה לְעוֹלָם כָּל כָּף. וְכַשִּׁיְהִי קָרוֹב לִימּוֹת הַמְּשִׁיחַ, אֲפִלוּ נְעָרִים שֶׁבְּעוֹלָם עֲתִידִים לְמַצֵּא נִסְתָּרוֹת שֶׁל הַחֲכָמָה וְלַדַּעַת עַל יְדוֹ קִצִּים וְחֲשִׁבוֹנוֹת, וּבְאוֹתוֹ הַזְּמַן יִתְגַּלֶּה לְכֹל.

(זוהר הקדוש פ' וירא דף קיח.)

קִימוּ וְקִבְלוּ הַיְהוּדִים קְהַל עֲדַת יִשְׂרָאֵל לְהַחֲזִיק בְּלִמּוּד הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַתְּקוּנִים וְהַזֹּהַר יַחֲדָה וְרַבִּים מִנְּעַר וְעַד זָקֵן

מִזְמַן אֲשֶׁר הִצִּיץ וְזָרַח אוֹר יְקָרוֹת שֶׁל שְׁנֵי מְאוֹרוֹת הַגְּדוֹלִים סֵפֶר הַתְּקוּנִים וְסֵפֶר הַזֹּהַר קִימוּ וְקִבְלוּ הַיְהוּדִים קְהַל עֲדַת יִשְׂרָאֵל לְהַחֲזִיק בְּלִמּוּד הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַתְּקוּנִים וְהַזֹּהַר

לְהַתְּרַשֵּׁל, וּמִי שֶׁחָנְנוּ הָאֵל וַיִּגַע וּמָצָא וְהִשְׁתַּדֵּל וְזָכָה לְהַשִּׁיג חֵלֶק הַחֲכָמָה הַמְּשׁוּג בְּעוֹלָם הַזֶּה, זָכָה לְטַעַם בְּעוֹלָם הַזֶּה קָצֵת מִתַּעֲנוּג הָעוֹלָם הַבָּא.

יְחִיד וְרַבִּים מִנְעַר וְעַד זָקֵן, וְהַגַּם דַּאִין לְאֵל
יָדָם לְהַשְׁיֵג וּלְהַבִּין סוּד אַמְרוֹת טְהוֹרוֹת
שְׁבַסְפָּרִים הַקְּדוּשִׁים הָאֵלֶּה אַף עַל פִּי כֵן
שׁוֹתִים בְּצֶמָא אֶת דְּבַרֵיהֶם וּמַתְּלֵהֶבִין
בְּקַרְיָאָתָן מְאֹד מְאֹד.

(רבנו יוסף חיים, הבן איש חי, בהקדמת התקונים בניהו)

נְעָרִים קְטַנִּים יִלְמְדוּ מִסוּד הַשֵּׁם

רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי בְּעֶצְמוֹ אָמַר, שְׁנַעְרִים
קְטַנִּים יִלְמְדוּ מִסוּד הַשֵּׁם.
(אור החמה)

כָּל אַחֲינוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל יִקְבְּעוּ לְמוֹד בְּסִפְר
הַזוהר הַקְּדוּשׁ יַחַד עֲשִׂיר וְאַבְיּוֹן קָטָן וְגָדוֹל
שֵׁם הוּא

הָבָה נִקְוָה כִּי בְּאַפֵּן כָּזֶה כָּל אַחֲינוּ בֵּית
יִשְׂרָאֵל יִקְבְּעוּ לְמוֹד בְּסִפְר הַזוהר
הַקְּדוּשׁ יַחַד עֲשִׂיר וְאַבְיּוֹן קָטָן וְגָדוֹל שֵׁם
הוּא.
(הקדמת הרבנים לזוהר דפוס ג'רבה)

מה טוב ומה נעים אם ישתדלו לקבע
חבורות ללמוד הזהר בפרט לעת כזאת
אשר ניצוצי הגאולה החלו לפרח עלינו
להשתדל בלמוד הקדוש הזה המסגל
לביאת משיח צדקנו

ומה טוב ומה נעים אם ישתדלו
לקבע חבורות ללמוד הזהר
ובפרט לעת כזאת אשר ניצוצי הגאולה
החלו לפרח עלינו להשתדל בלמוד
הקדוש הזה המסגל לביאת משיח
צדקנו כאשר דבר בקדשו אליהו
הנביא זכור לטוב לרעיא מהימנא
דבהאי ספר הזה יתפרקון מן גלותא
וביה יפקון מן גלותא. והשם יחיש
גאלתנו בביאת משיח צדקנו בעגלא
ובזמן קריב במהרה בימינו אמן.

(הקדמת הרבנים לזהר דפוס ג'רבה)

כָּל יִשְׂרָאֵל מְחַיְבִים לְלַמַּד בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה
 שֶׁל רִשְׁבִי, אֶחָד גָּאוֹן, אֶחָד רַב גְּדוֹל, אֶחָד
 חָכֵם, אֶחָד הַמוֹן, אֶחָד קָטָן שֶׁהִגִיעַ לְחַנוּךְ
 אֲשֶׁר עַל כֵּן כָּל יִשְׂרָאֵל מְחַיְבִים לְלַמַּד בְּסֵפֶר
 הַתּוֹרָה הַזֶּה שֶׁל רִשְׁבִי, אֶחָד גָּאוֹן,
 אֶחָד רַב גְּדוֹל, אֶחָד חָכֵם, אֶחָד הַמוֹן, אֶחָד
 קָטָן שֶׁהִגִיעַ לְחַנוּךְ, בְּעֵתִים מְזֻמָּנִים וּמְכֻשָּׁרִים
 אֲשֶׁר הֵמָּה מְסֻדָּרִים דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ מֵרֵאשִׁית
 חֲדָשׁ אֱלוּל עַד מְנַחֵת יוֹם הַכַּפּוּרִים נֶחֱתֵם עֵת
 עֲקֵדָת יִצְחָק לְקָרֵב הַגְּאֻלָּה וַיְהִי נְצוּלִים מְכֹל
 פְּגָעִים רָעִים. (תקוני זוהר, כגן הירק הקדמת המחבר)

מְקַטְנִים עַד גְּדוּלִים חַיְבִים לְלַמַּד זוהר הַקְּדוּשׁ
 הַתּוֹרָה נִתְּנָה לְלַמַּד וּלְלַמַּד בְּכַדֵי שְׁכָל
 יוֹדְעִים מְקַטְנִים עַד גְּדוּלִים דַּעַת
 הַשֵּׁם, וְגַם מְצִינוֹ בְּהִרְבֵּה סִפְרֵי מְקַבְּלִים
 שְׂמֻזְהִירִים עַל לְמוּד חֲכָמָה זוֹ שְׁכָל אָדָם חַיֵּב
 לְלַמַּד אוֹתָהּ. (רבי יצחק בן צבי אשכנזי, טהרת הקדש, קמ"ז)

הַלֹּאִי לֹא הָיוּ מְקַלִּין גְּדוּלֵי הַדּוֹר בְּלִמּוּד
הַחֲכָמָה הַקְּדוּשָׁה - וְהַלֹּאִי הָיוּ מְלַמְּדִין
דֶּרֶךְ לְתַלְמִידֵיהֶם לַעֲסֹק בַּחֲכָמָה הַלְּזוֹ
וְאוֹמֵר אָנִי, הַלֹּאִי שְׁלֹא הָיוּ מְקַלִּין גְּדוּלֵי
הַדּוֹר בְּלִמּוּד הַחֲכָמָה הַקְּדוּשָׁה
וְהַלֹּאִי הָיוּ מְלַמְּדִין דֶּרֶךְ לְתַלְמִידֵיהֶם לַעֲסֹק
בַּחֲכָמָה הַלְּזוֹ, אֲזִי בּוֹדְאִי לֹא הָיָה שׁוֹם הַרְמַת
רֹאשׁ לַחֲכָמוֹת הַחִיצוֹנִיּוֹת וְהָיוּ כָּל הַחֲכָמוֹת
נִדְחִים מִפְּנֵיהָ כְּמוֹ שֶׁנִּדְחָה הַחֲשׂוֹן מִפְּנֵי הָאוֹר.
אֲךָ שְׁעוֹנוֹתָיו גָּרְמוּ שֶׁגַם כַּמָּה וְכַמָּה מְצַדִּיקֵי
הַדּוֹר סָגְרוּ אֶת דִּלְתֵי הַחֲכָמָה בְּפָנֵי פְּרָחֵי
הַכְּהֵנָה וְאָמְרוּ שְׁלֹא יִלְמְדוּ עַד שֶׁיְהִיוּ בְּעָלֵי
מִדְרָגָה וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ וְהֵנָּה עֵבוֹר זֶה נִשְׁאַרְנוּ
עֲרָמִים מִן הַחֲכָמָה הַקְּדוּשָׁה וְנִתְגַּבֵּר
בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים חֲשֻׁכוֹת הַחֲכָמוֹת
הַחִיצוֹנִיּוֹת הַכֶּסֶּיל בַּחֲשׂוֹן הוֹלֵךְ וּבְמַהְרָה
בְּיָמֵינוּ "וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים יְהִי אוֹר" וַיֵּאָר לָנוּ.

מִי יִתֵּן שְׂפִיתַחֲלִילוּ לְלַמֵּד עִם הַצֹּאן קְדוּשִׁים
כְּשֶׁהֵם עֲדִין בְּנֵי 9-10 שָׁנִים, סֵפֶר הַזֹּהַר
הַקְּדוּשׁ, וַיְהִי בְּיַדַּי הַגְּאֻלָּה בְּקֶרֶב בְּלִי
שׁוּם חֲבֵלִי מְשִׁיחַ

מִי יִתֵּן וְהָיָה שְׂפִיתַחֲלִילוּ לְלַמֵּד עִם הַצֹּאן
קְדוּשִׁים כְּשֶׁהֵם עֲדִין בְּקֶטְנוּתָם בֶּן ט' וְי'
שָׁנִים סֵפֶר הַזֹּהַר הַקְּדוּשׁ... וְהָיוּ בְּיַדַּי
הַגְּאֻלָּה בְּקֶרֶב בְּלִי שׁוּם חֲבֵלִי מְשִׁיחַ.

(ספר סגלת ישראל להגאון הצדיק רבי שבתי ליפשיץ - מערכת ד' אות ה')

צָרִיךְ לְלַמּוֹד וְלֹא לְתַתּ מְנוּחָה לְקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא עַד שִׁיגְאֻלָּנוּ

יְהִי רְצוֹן שְׂפִיעָרָה הַשָּׁם עָלֵינוּ רוּחַ טְהוֹרָה,
וְנִזְכָּה לְטָהַר לְכַבְּנוּ לְעַבְד לְיִוְצָרְנוּ בְּכָל
כַּחֲנוּ וּבְכָל נַפְשָׁנוּ וּבְכָל מְאֲדָנוּ, כְּמוֹ שֶׁהֲרַעֲיָא
מְהִימְנָא מְצוּהָ אוֹתָנוּ לְלַמּוֹד זֹהַר הַקְּדוּשׁ
דְּוִוְקָא, שְׁתוֹרַת הַרְשָׁב"י מְאִיר עַד סוֹף
הַדּוֹרוֹת, וְצָרִיךְ לְלַמּוֹד וְלֹא לְתַתּ מְנוּחָה

לְקַדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַד שְׂיִגְאָלְנוּ (זוהר פּנחס
ריט.) עַד שְׂיִשְׁלַח לָנוּ מְשִׁיחֵנוּ וְיִקְבֹּץ נְדָחֵנוּ
וְיִבְנֶה בֵּית תְּפִאֲרֹתֵנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

